

מר למפל

גדעון הרן

מר למפל

a

פרדס הוצאה לאור

Gideon Haran

???

עריכה: עינת יקיר

עריכה לשונית: ורד זינגר

עיצוב הסדרה: אנה לוקשבסקי

ציור הכריכה: קריסטינה מורדכוביץ

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן
במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר — כל חלק שהוא מהחומר
שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול
בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

מסת"ב: 978-1-61838-000-0 ISBN:

© כל הזכויות שמורות

ת"ד 33709, חיפה 3133602
e-mail: contact@pardes.co.il

תשע"ו 2016

Printed in Israel

להורי רבקה ואפרים ז"ל
ולאחי ד"ר יצחק אלקסנדר (יאלי) הרן יבדל"א.

"אף אחד מלבדי לא הסכים להיות ארנולד שנברג לפיכך
נאלצתי לקחת את התפקיד על עצמי"
ארנולד שנברג

תוכן עניינים:

5	האור
8	סיפולוקס
12	בועות
15	לווייתן
18	מעוקר
21	מקום אחר
27	חלל
30	ארבע אותיות
33	הריאיון הראשון
36	המסר הראשון
38	המועדון להאזנות פרטיות
44	לא תחמור שור ב־Dijon
47	כיתת יורים

האור

בפרק זה מסופר על מר למפל הנזכר בצילום של ילד העומד
ליד אופניו

ומר למפל ביקש את המפעיל שיוודא שהמגב
האחורי היינו המגב הצמוד לחלון האחורי של
רכבו מחובר היטב למקומו וביקש שיחברו חתיכת
נייר דבק נוספת שכן בעבר נפל כיסוי הפלסטיק
הדקורטיבי מהמגב דבר שאילץ את מר למפל לצאת
מהאוטו ולחפש את החלק החסר במנהרת השטיפה
ומצא אותו זרוק בצד מבלי שניזוק ומיד חיברו חזרה
למקומו ולא חשב שהמזל ישחק לו פעמיים ושאם
יפול רכיב הפלסטיק שנית — ספק אם ימצא בחזרה
ועוד בכזו קלות וכן חשב שאליית המכונית וקוץ בה
שהרי המגב האחורי שקול לזנב המקשקש מצד לצד
דרך מיסב שמנוני ממש כמו השבשבת שעל גג ביתו
וחשב שאפשר היה לתכנן מכונית שחלקים ממנה
אינם נופלים בזמן השטיפה והמפעיל הביט במכונית
המאובקת ושאל את מר למפל מתי עשה לאחרונה
שטיפה וניקיון יסודי ומר למפל מלמל סלח לי
המפעיל כי חטאתי והנה כיוון מר למפל את המכונית

באופן שהרגיש שהגלגל הקדמי נתפס במקומו במסוע והעביר את ההילוכים לניוטרל ושחרר בכך את הגלגלים מהמנוע והפקיד את הסעת המכונית בידי מכונת השטיפה והתרווח בכסאו והגביר את הרדיו ואף שחרר את חגורת הבטיחות והרפה את עניבתו שכן לא לעתים קרובות היה מר למפל במצב שכזה שבו לא יכול היה לעשות דבר מועיל גם אם רצה בכך ומבחינתו היתה יכולה המנהרה להיות ארוכה מאוד כמנהרות שחוצות את הרי האלפים ואפילו כיבה את הטלפון שלו ונזכר בתקופות שבהן המנוחה היחידה שלו היתה בעת שישב אצל רופא השיניים ושם למרות הכאבים ואי הנוחות היה מופקד לחלוטין בידי של הרופא ממש כמו תינוק בעריסה ואהב לשמוע את הטלפון האישי שלו מצלצל במהלך הטיפול כשהוא ישוב אצל הרופא ופיו פעור ככל שאפשר ורצה לומר שאין ביכולתו לענות ושהוא מאוד מצטער על כך ואף על פי שהיה פיו מתוח ככל יכולתו עוד חיך וחשף את שיניו עוד יותר מה שהביא את רופאו לכדי הכרת תודה ואף סיפוק עד כדי כך שנעץ את המקדח לתוך לשונו של מר למפל שענינו סבו לאחור והביטו לראשונה בחייו אל תוך מוחו שלו ועור פניו של מר למפל שלא היה מורגל בחיוכים כמעט שנקרע והיה הסבון מצטבר על חלון מכוניתו של מר למפל ומר למפל חשב שהיה רוצה מנהרה ארוכה שיש בה גם עליות לגבהים וירידות מפחידות ממש כמו אלו שראה

בתמונות שיש באמריקה ליד חוף הים ואולי אפילו הפיכה של המכונית כך שהגלגלים למעלה ואפילו נסיעה בקרקעית הים לצדם דיונוני ענק ושאל מר למפל את עצמו אם יש על גג מכונת השטיפה שבשבת כפי שיש מעל גג ביתו ושאולי אפשר שבמכונות השטיפה שבקרבת הוותיקן יקדחו חרירים קטנים בחלון המכונית ויישב לו שם בחוץ כומר במעיל גומי ומגפיים לצורך עריכת ניקיון פנימי ווידוי זריז במהלך השטיפה ואז נזכר מר למפל שהוא בעצם רוצה לנצל את הזמן בתוך המנהרה כדי לנוח וניסה שלא לחשוב על דבר ובכל זאת חשב על כך שהיה שמח לו היתה מנהרת שטיפה מעגלית כזו שאפשר לנוע בה מבוקר ועד ערב וטוב מכך — מנהרה מעגלית שהתנועה בה יורדת כל הזמן ורצה מאוד מר למפל להיוולד מחדש בצד השני של מנהרת השטיפה ולצאת אל האור המסנוור כאדם חדש חף מכל מחויבות ממש כשם שנראה בתמונתו הישנה בהיותו ילד עומד בגאווה ליד אופניו החדשים וזוקף את צווארו ומביט אל מעבר לאופק ורצה מאוד לבקש סליחה מאותו ילד בתמונה על כל התלאות שנאלץ להעביר אותו במהלך השנים בגלל מה שהוא ובגלל אופיו ולומר לו שאף על פי שהשתנה מאוד במהלך השנים הרי עדיין זורם בעורקיו מקצת הדם והכדוריות שהיו בילדותו בזמן שהתמונה צולמה ולא היה בטוח כלל אם הדבר נכון עובדתית ורצה לרשום זאת על פיסת נייר כדי שיוכל

לברר זאת עם רופא המשפחה וכך או כך ראה עצמו
כהמשכו של אותו הילד ואפילו לא חש שהשתנה
הרבה במהלך השנים וגם לילד שבצילום יש נקודת חן
ליד האף ממש כמו שיש לו עצמו ובדק זאת מר למפל
בראי המכונית והנקודה עדיין שם ואוזניו שלמות
ומתוך שהיה סביבו רעש חזק שמנע ממנו לשמוע את
הרדיו סגר מר למפל את הרדיו ועצם את עיניו ונזכר
בקולה של גימ"ל ובקולם של התלמידים שלו בכיתה
שכן היה מורה למוזיקה במקצועו ורק לעתים רחוקות
נהג לשטוף את המכונית והקפיד להחנות את הרכב ליד
מכוניות מאובקות שכן חשש שהרכב ייתקף רחמנא
לצלן בקנאה והתקשה מר למפל להסביר כיצד הפך
למורה שהרי היה תלמיד גרוע בעצמו ונהג להוציא את
מוריו מהכלים בחוסר הכבוד ובהיעדר הנימוס שרחש
להם ולא ידע להחליט אם היה מעדיף להיוולד מחדש
והיכן אבל חש תחושה שבגד באותו הילד שבתמונה
שכן העביר אותו בנתיב של מרורים מבלי לשאול את
הילד מה בעצם הוא היינו הילד רוצה ותוך התעלמות
מצרכיו שלו כילד ומתוך ההנחה שהילד יכיל את
כל שגעונותיו ואף על פי שהיו עיניו עצומות ניסה
לחוש אם כיסוי הפלסטיק שמכסה את המגב האחורי
עדיין שם ודווקא מכיוון שאין לחלק זה כל חשיבות
חשש לאבדו שלא כחלקי המנוע הפינמיים הנדרשים
לפעולת המנוע ומר למפל התגאה בכך שידע לכוון
את תזמון המנוע לפי רעש השסתומים ונהמת המנוע

כשם שידע לכוון את הפסנתר בכוחות עצמו וזכר
 מר למפל היטב שאם לוקחים את דף הכותרת של
 הפסנתר המושווה של באך והופכים את דף הכותרת
 כך שחלקה העליון כלפי מטה מתגלה קוד לכיוון
 המרווחים השונים שבפסנתר וקוד זה שהיה פשוט
 בתכלית אפשר לכוון את כלי המקלדת במהירות
 הבזק והיתה השבשבת שעל גג ביתו נעה לכאן ולכאן
 וכך גם הבוכנות שבמנוע מכוניתו אלא שבמכונית
 היתה התנועה הרבה יותר מהירה ומדויקת וכמעט
 ששילב את ההילוך מתוך רצון להתקדם לקראת
 האור שמלפנים אלא שהצירים של גלגלי המכונה
 עיכבו אותו ורצה לקרוא בקול למפעיל כדי שיעצור
 את המכונה ופתח את החלון וכמויות אדירות של
 מים נכנסו לתוך המכונית והנה נרטבו בגדיו של מר
 למפל ועל פניו ניתזו שאריות מקצף הסבון הצבעוני
 ומתוך שנבהל מר למפל החל לנוע ימינה ושמאלה
 כשבשבת שעל ביתו והנה נכרכה חגורת הבטיחות
 מעל צווארו והחל לצפור ובהתחלה היה זה קול אחד
 ארוך ואולם לאחר רגע צפר בקו־נקודה־קו כשולח
 הודעת מצוקה מוצפנת ובגדיו היו רטובים ומצחו
 נוטף זיעה והפעיל את החימום במכונית כדי לייבש
 את בגדיו וחש כספן שספינתו עומדת להיטרף בלב
 ים ונזכר בסיפורו של פיטר גריימס שהיה דייג שבז
 לגלים ויצא לים גם בשעת סערה כשכל שאר הדייגים
 נשארו בחוף־ובשוליה שהיה איתו בספינה הרעועה

שחזר ללא רוח חיים אל החוף ורצה מר למפל להחזיר את עצמו אל מחוץ למכונה ולא פחות מכך — את הילד ליד אופניו שזכור לו מן הצילום ולחץ בחוזקה על דוושת הגז כדי שהחימום ייטיב לייבש את מכנסיו וכדי שצלילי מצוקתו יישמעו אצל המפעיל והמנוע נהם בקול ואז נשמע רעש מתכתי ושרשרת הטיימינג נקרעה וכל שסתום וכל בוכנה עבדו עצמאית עד שהטלטלים שבמנוע ברחו והמנוע החל לפלוט עשן וזיקוקים לתוך חלל המכונית והמנוע החל לקפץ ומר למפל הבין שעליו לצאת מהרכב וחש שהוא חנוק מהעשן ורטוב בבגדיו וקשה נשימה והחגורה עדיין סביב צווארו ובכוחותיו האחרונים הצליח להשתחרר וסגר את הרדיו והחל לצאת דרך החלון הפתוח כשידו אוחזת את הילד שבתמונה וכולו חדור נחישות שלא יהיה מר למפל כפיטר גריימס שהחזיר את הספינה אל החוף ואת השוליה החזיר ללא רוח חיים והנה החל לרחף כלפי מעלה כבלון יום הולדת בתוך מכונת השטיפה וראשו נחבל מתקרת המכונה והנה הצירים סוגרים עליו ומועכים אותו ולהבה צבעונית החלה לצאת מרכבו של מר למפל והנה זרוע ארוכה של שואב אבק אוחזת את ראשו ומושכת אותו אל פתח היציאה המואר והנה זרוע אחרת מצטרפת ושם חיכו כל עובדי מכון השטיפה בסרבלים המלוכלכים שלהם ושניים אוחזים בראשו ומר למפל חש חסר אונים והמילים נתקעו בגרונו עד שכמעט הכחיל וכשפקח

לראשונה את עיניו וראה את האור המסנוור החל לדקלם את הפרק הראשון ממסת הרקוויאם והחל לקרוא בקול דיאס־אירה דיאס־איללה והסובבים לא הבינו את שהוא מגמגם והמבוגר שבהם שהיה כנראה גם בעל מכון השטיפה נתן למר למפל סטירה ואחר כך גם אגרופי אשר טלטל את מר למפל עד שעניו סבו לאחור ומר למפל החל לבכות ומלמל סלח לי המפעיל כי חטאתי והיה חשש שריאותיו נמלאו במי השטיפה וחתם מר למפל על הסכמה בו ברגע ובינתיים מאחור נשמעו קולות שבירת המכונות והבזקי פיצוץ מכל הדלק שהיה מלא מעל גדותיו וחלקי פלסטיק נפוצו לכל עבר ודווקא החלק מהמגב האחורי שהודבק בסרט דביק נוסף ועבה שרד ובאותו היום שב מר למפל לביתו צועד ברגל כשבגדיו רטובים וללא מכוניתו שנחרבה כשבכיסו מגן המגב האחורי שנותר ללא שריטה ודקר החלק את רגלו השמנה של מר למפל דרך כיס מכנסיו וקילח עצמו מר למפל במים חמים ולא נזקק לסבון ושקל עצמו במשקל ולבש בגדים יבשים ונוחים והתיישב בחדרו שבבית היכן שהשבשבת נעה פעם לכאן ופעם לכאן והדליק את מקטרתו ועדיין לא מצא מענה לשאלה אם חלק מדמו הוא עדיין דמו של הילד מהצילום שעמד בגאווה ליד אופניו וחשב שוב על גימ"ל והתלבט בין האזנה לפרלודים ולפוגות של שוסטאקוביץ לאלו של באך ומכוניתו של מר למפל שנדמה לבסוף עם הגלגלים

כלפי מעלה פורקה בהסכמה עוד באותו היום בטרם
התקררה וחלקיה העניקו חיים למכוניות רבות אחרות.

סיפולוקס

בפרק זה כותב מר למפל מכתב לגימ"ל

ועל גג ביתו של מר למפל היתה שבשבת
שסבבה פעם לכאן ופעם לשם ורצה מר למפל להיצרב
בקולה של גימ"ל שלא שמע אותו שנים רבות
והתגעגע לכתוב לה מכתב וידע שעליו להזדרז שכן
יום שישי היה והדוור יאסוף את המכתב ביום רביעי
ולקח פיסת נייר וכתב לכבוד ג היינו האות גימ"ל
ברצוני להודיע לך שאני מתגעגע אלייך אומנם עבר
זמן אבל אני מתגעגע אשמח אם נוכל להיפגש שוב
בברכה מר למפל ורגע לפני שהכניס את הנייר
למעטפה נזכר מר למפל שיכול היה לומר לה שזוכר
הוא את קולה ודרך קולה זוכר הוא אותה והיא תמיד
הקשיבה ואהבה גם להיות איתו אצלה בחדר ולשמוע
יחד את שירתה של היוצאת למרחקים ולכן לקח נייר
אחר חדש ורשם לגימ"ל היקרה אומנם עברו שנים
אבל אני מתגעגע אלייך וחושב עלייך לא מעט ויש
יצירות שמזכירות לי את הזמן שהיינו יחד ושיכולתי
לומר לך כל דבר מבלי להתבייש והנה אני אומר לך
שאני זוכר היטב את עורך ואיך שנגעתי בכ והרגשתי

חום אצלי וכאן עצר מר למפל וחשב אם זו השפה המתאימה לתאר את שהרגיש והחליט להמשיך שכן ידע שהיא תבין אותו ואני מתגעגע ודווקא העובדה שידע שגם לאחר הרבה שנים היא תבין אותו עודדה אותו וידע שיוכל לכתוב לה הכל אפילו איך הכניס את לשונו וסובב עם כיוון השעון בעוד היא אוחזת באוזניו שכבר אז היו דומות יותר לאלו של פיל אפריקאי ולא חס וחלילה לאלו של הודי ולקח נייר שלישי וכתב גימ"ל יקרה שלי אמנם עברו הרבה שנים אבל את יודעת מי כותב לך אבל אני יודע שאיתך אוכל תמיד לומר את שאני מרגיש ורציתי לספר לך שגם היום כשאני חושב עלייך אני נזכר בך ובי ורציתי לפגוש אותך פעם אחת נוספת ולטעון את אוזני בקולך ממש כמו החרדון שטוען את גופו בקרני השמש ואוגר את חומה וזוכר אני את הזמן שהיינו יחד וחשבתי עליו גם כשהייתי עם אחרות ומעולם לא היתה לי הרגשה שעורי ממש נדבק למישהי אחרת ושאני אומר לה הכל ומספר לה הכל ובעצם אין לי מה לומר כי אין לי צורך וכל מה שאני רוצה לומר עובר ממוחי ישר למוחך ישר כמו גלי סונאר מדולפין למוחה של דולפינה ויכולנו להישאר ככה ימים אלא שבאותם ימים נאלצתי לקום להחזיר את מחט התקליט להתחלה וכל חזרה והיצמדות מחודשת היתה מעוררת מחדש את השאלה אם היה מספיק בינינו או שאולי נתחיל מחדש ואם יש דבר כזה מספיק או יותר מדי

וידעתי איתך כבר אז שתמיד אוכל לומר לך מה ארצה
 אפילו לבקש שתעלי עלי ותסתובבי לאחור ונעביר את
 הרגל מאחורי האוזן ונתחבר כמו שני כלבים כשכל
 אחד מושך לצד אחר כמו הסוסים בתווית של מכנסי
 הליווייס ורצה לומר לה שעם אחרות הרגיש שהוא
 בעיצומו של מבחן שלא ידע אם יעבור ואין לו ממי
 להעתיק ואין שרוול להסתיר בו פתקים ואיתה הרגיש
 כי אין מבחן כלל והוסיף ושמבחינתי עייפתי להסתובב
 מסביב לבריקה ואיתך קפצתי למים ואמנם יודע אני
 להלך מסביב לבריקה ולזרוק בדיחות למציל אבל לא
 הצליח לתאר שאיתה היינו עם גימ"ל הוא יכול אפילו
 לומר שאינו מפצה מגנינות ג'ז ושהוא מאזין למוזיקה
 של וברן ושומע את הצלילים אבל אינו מבין אותם
 כמו אחד שמנסה להאזין לסיפור בשפת סנסקריט
 והיא הבינה אותו ולא היה צריך להסביר שוב ודווקא
 הצלילים אינם עוינים אותו אבל כשהוא מספר לה על
 כך הוא יודע שלא תחשוד בו שהוא מסובב או מתעסק
 בדברים חסרי ערך ורצה להוסיף לה משהו שאינו
 קשור למחשבתו אלא למה שהרגיש כשהיו ממש יחד
 והוסיף שפעם היתה לי חברה ולחברה היתה שותפה
 לדירה וכששכבתי עם זו חשבתי על השותפה
 וכששכבתי עם השותפה חשבתי על הראשונה אבל
 בשני המקרים חשבתי עלייך גימ"ל שלי ושבעיני זו
 מחמאה גדולה בעבורך ולאף אחת לא הייתי מספר
 זאת וצחק לעצמו שכן התבייש שכזה בן אדם הוא

ומאידך עצמו אמר לו לא פעם שעליו להתפייס עם עברו ושרק גימ"ל תראה בכל התמהיל הזה מחמאה ואולי אפילו תסמיק ותצחק ותחשוף את הרווחים הגדולים שבשיניים מה גם שהיתה מאוד שעירה וזה לא הפריע לשניהם ורצה להוסיף משהו שרק היא תבין כמו אותה פעם כשחזרו ממסעדה מהסוג הישן שם מגישים סודה בבקבוקי סיפולוקס מזכוכית ואפילו לא טרחו להפשיט זה את זה אלא התפשטו בעצמם ונכנסו כל אחד לצד שלו במיטה כאילו שהם זוג כבר שנים והיה להם קר וכשהתקרבו היו מחובקים כאילו מדובר בבקבוק חם ורק איברו שלו נגע בה מבחוץ כמו תלמידי תיכון מבווישים וזה הצחיק אותו וכתב ולא שכחתי את הערב ההוא כשחזרנו הפעם לחדרי שלי אחרי שאכלנו ליד הנמל איפה שמגישים עדיין סודה בבקבוקי סיפולוקס מזכוכית והתפשטנו כל אחד בצד שלו ורק נפגשנו מחובקים כש.. וכאן לא ידע איך לתאר את צורת החיבור הייחודית שבה הוא והיא שוכבים על הצד פנים אל פנים וזרועו מתוחה אל מתחת לצווארה ואיברו נמצא בקרבתה שלה במין אוננות שיתופית וכתב לה כשאיברנו נוגעים זה בזה במין אוננות שיתופית וצחק לעצמו כי ידע שלשום נפש אחר או אחרת בעולם ומחוצה לו לא היה מעז לכתוב ככה בשפה שכזו והוא בכלל מורה קפדן במקצועו אבל לה ידע שיכול לומר תמיד את אשר בראשו אפילו מחשבות מוזרות כמו למשל המשחק

שנהג לעשות בימי חמישי כשהיה הולך לספרייה המוזיקלית וראה שכבר מאוחר אבל רשם לעצמו שיוסיף למכתב שלה את עניין הספרייה המוזיקלית למחרת ואיך התערב עם עצמו שמכל הסטודנטיות שבאות להאזין לרשימת החובה בחוג למוזיקה — דווקא הספרנית תיפול בידיו ודווקא הספרנית חקרה אז שלושים שנים לאחר את המוזיקה שאותה הוא מנסה לפצח כיום ובעודו כותב לה את השורות הללו והשעה היתה כבר מאוחרת כמעט עשר בערב והאוזניים שהאזין דרכן לסונטה של הינדמית כאבו לו והואיל וידע משיחות קודמות כי הספרנית חוקרת את המוזיקה בגרמניה של שנות השלושים והואיל וידע שלדבר על שנברג ברגע ההיכרות הראשון זה בערך כמו לשאול חולת דיאליזה אם יש לה... ולא הצליח לחשוב על שאלה יותר מתאימה מ... אם יש לה מוסר כליות ושאל אותה היינו את הספרנית לגבי הקלטה של זמלינסקי שהיה חברו ומורו הכמעט יחיד של שנברג וידע היטב כמה הגיגים על אדורנו ועוד כמה הגיגים על וולטר בנימין ושניהם ממשיכים את השיחה המעניינת בקפה ומדברים על התחזמות כדור הארץ והריסוס חסר האחריות ועל אותנטיות כפי שפיטר קיווי מגדיר כשבועצם שניהם עסוקים תוך כדי השיחה בהתחבטות אם או כמה משכניהם בשולחנות הסמוכים יתאפקו עד מעבר לדלת או יידבקו לקיר בחדר המדרגות ומה הסיכוי ששניהם היינו מר למפל

והספרנית גם יאכלו את ארוחת הבוקר במשותף לאחר לילה רווי אותנטיקה בכלים עתיקים והשעה היתה כבר מאוחרת והבטיח לעצמו שימשיך את המכתב למחרת או ינסה מכתב חדש וסימן את המשפט האחרון במכתבו במין אוננות שיתופית ולמחרת בבוקר שהיה כבר שבת החליט להמשיך את המכתב בגלל האוננות השיתופית וחשב גם שלא הביא לידי מיצוי את עניין התקשורת בין דולפינים שמתקשרים באמצעות הסונאר שלהם היישר ממוחו של האחד אל השני ולא במילים והוסיף ותאמיני או לא שכבר אז כששכבנו זה לצד זה משתעשעים בגירוי הדדי ומביטים בעיניים וצחקוקים על ההנאה השובבה שבעניין וההמתנה המרוסנת ידעתי שזה הרבה יותר משמעותי בעיני מכל הכיבושים השכליים שעשיתי שהחלו בהפגנת שרירים מוזיקלית והמשיכו בשיחות על התדרדרות מצב כדור הארץ דרך התעמקות בערך הקלורי של נבטים ווידויים חושפניים על דברים שלא היו מעולם ואיתך זה היה פשוט מיותר וכשגם כששכבנו והרמתי את רגלייך מעל זרועותי כדי שאוכל אולי לפצח את העצם ולצאת לך דרך הגב והבטנו בעיניים היתה רוב רובה של התקשורת דרך גלי הסונאר ומר למפל צחק לעצמו על כך שהצליח לדחוף לעניינו את הדולפינים והחליט כי לצורך ההתעמקות בעניין גלי הסונאר עליו להתאים מוזיקה אחרת והשמיע לעצמו את האינטרמצו של שנברג והחל

לכתוב והמסר היה שמעבר לרצוני למשוך את עצמי ככל היותר ולשחרר את עצמי באופן המוחלט ביותר ולהרגיש אותך כמה שיותר ולשמוע אותך כמה שיותר ומעבר לרצוני לחוש את טעמך ולנוע בתוכך בו זמנית ומעבר לרצון שלי לדחוף לך שלוש אצבעות היישר אל תוך המוח ומעבר לכל הביורוקרטיה המעורבת בדבר ומעבר לכל העניין שתכף נתלש לבי וקפץ מהצלעות ונמרח על התקרה היכן שבמזל לא היה זבוב שהולך לאחור ומעבר לכך שידעתי מה את אוהבת ומה שלא ומעבר לכך שסגרת עלי כל כך חזק שגם כאב לי והתקלף העור כעורו של החרדון שנרדם על הסלעים שליד הים ומעבר לכך ששנינו דיברנו בשפת החיות ומעבר לכך שגלי הסונאר העירו לחיים את הדגים הקפואים שבמקרר הייתה לי וכנראה גם לך ההרגשה הנעימה שלא משנה מה אגיד או אעשה — את אותי אוהבת ומקבלת ואת עורך איני יכול לדמיין אבל את קולך ואת גלי מחשבתך אני זוכר היטב ולכך אני מתגעגע ואשמח אם תחזרי אלי וניפגש ומר למפל חש שחדל ללכת מסביב לבריכה אלא קפץ לתוכה והוסיף ושתדעי כי מדי פעם אני מקרב את אצבעות ידי אל אוזני ומאזין להדי הסונאר ולקולך שעוד מהדהדים בה ממש כמו קונכייה שבים ומר למפל חש שהנה הוא מתקדם ומצליח לתאר במילים את שהרגיש כלפיה וחש בכל זאת שלא ניצל עד תום את עניין הסונאר ולא הזכיר לה את עניין המסע ואת תחושת

ההחמצה שלא נשארו יחד ושבאמת אינו יודע מדוע לא נשארו יחד וחשב שאולי כדאי לשאול אותה לצד שלה והתלבט בעניין אם זה בכלל מעניין אותו ואם היא תיגרר לעניין שכבר לא בעניין כי השתהה שלושים שנה ולקח נייר חדש ואפילו הדליק נר והקשיב כמה דקות לסונטה של קראנק והתחיל לכתוב גימ"ל שלי איפה את ולמה אנחנו לא יחד והייתי יורד על הברכיים ומחבק לך את הבטן דרך הבגדים לו יכולתי והקול שלך מזכיר לי את שנינו כמו שהיינו פעם ועדיין לא ידע איך יכניס את עניין הדולפין והתלבט לא מעט וחשש שהדולפין יילכד מתחת למעטה קרח ללא פתח אל האוויר שבחוץ והוסיף וזוכר אני היטב איך נגעתי בך שהיה לך חזה כזה נערי ועגול שבולט לפנים ושלמרות שלא אמרת לי את זה החזה הסגיר את העניין שכנראה עשית הפלה בעברך עוד לפני שהכרנו ולא סיפרת לי על כך מעולם ולא שאלתי וקצהו מזכיר לי את קצה אפו של הדולפין היכן שיש לו את הסונאר ועצר ונכלם מעליבותו ולא הסתפק בזריקתו של הנייר אלא שרף אותו ממש ולא טרח אפילו לעצור את הבערה בזמן שכן חדרו היה מפויח ממילא ולקח נייר נוסף והחליט שהפעם יכתוב ישירות גימ"ל יקרה קולך מהדהד בי ממש כמו גלי הסונאר של הדולפין ... וכאן הרגיש שנתקע והקשיב לצלילים שברקע ולא ידע איך לקשר בן גלי הסונאר והדולפינים לבין עורה העדין ולתחושות שחש מעורה

ולא רצה לוותר על העניין של תקשורת לא מילולית
 ביניהם והלך אל הפסנתר וחשב על משהו שיביע את
 הגעגועים ואת הכמיהה שלו למגע ואת עניין הסונאר
 ורצה להחיות את תחושת המגע ואת המיניות
 המתפרצת ואת תחושת השיא המשותף והלך בחדרו
 סחור-סחור ולא הייתה לו מקטרת להדליק ומעל
 לבניין סבה השבשבת בחריקות לא מבוטלות והחליט
 להסתכן ולהמיר את הסונאר בכל אותן מילים שהיה
 אומר לה ושומע ממנה לו יכול היה והחל לכתוב
 מכתב חדש באופן הבא גימ"ל שלי יקרה קולך מהדהד
 לי בראש ומזכיר לי שוב ושוב איך היה כשהיינו ביחד
 ואיך אהבת להישען עלי כך שאוכל להיכרך סביב
 צווארך מצד אחד ולטייל על גופך ולא אהב את מצד
 אחד ולטייל שכן חשש שהדבר יובן כהתייפייפות
 ושהוא יובן כמסתתר מאחורי ביטויים לא מובנים
 ורצה לקרוא לילד בשמו וספר עד עשר והסתכל
 מסביבו והעביר קו על מצד אחד ולטייל על גופך
 וכתב אות-אות ברעדה ותוך כדי שהיינו משחקים
 בתחושות שנוצרו בצוואר אחזת את ידי וביחד עברנו
 אל מאחורי הגומי בתחתון והנחת את אצבעי בתוכך
 בתחושות שלא יכולת להכיל והיית צוחקת מזה על
 סף שיגעון וממני שכל כך מתאמץ לעשות לך טוב ולא
 פעם דנו בשאלה למה יש כזו חלוקה לא שווה של
 איברים בגוף שהעיניים והפה והשיער והאוזניים
 בפנים והשאר מפוזר במקומות אחרים ותמיד חשבתי

עלייך כי קולך צרב אותי כמו שסונאר צורב את הגלאים שבצוללת ומר למפל עצר והתחבט בשאלה אם העניין בכלל נכון וסביר ובכל זאת המשיך שכן ידע שהיא תבין אותו או שתמצא את ההיגיון הפנימי בדבריו והרגיש הקלה כי הפעם לא זייף והזכיר את כל שכתב במכתבים השונים על אודות השותפות וקרה שהיתה לי חברה שכששכבתי איתה חשבתי על שותפתה לדירה וכששכבתי עם השותפה חשבתי על הראשונה ותמיד חשבתי עלייך ושאל את עצמו האומנם ועצמו אמר לו שאם יחשוב על זה מספיק פעמים ייתכן שישתכנע לבסוף והוסיף את מה שקרה לאחר המסעדה עם הסיפולוקס ואת מה שקרה עם הספרנית והוסיף ודווקא עכשיו כשברור שדרכינו לא יצטלבו יותר אני מרגיש את עוצמת הפספוס שכנראה לא נוכל לתקן ושאני רוצה לראות אותך פעם נוספת ולספר לך על דברי הבל שמעסיקים אותי ולהרגיש אולי בפעם אחרונה בחיי שאני חופשי ובעל ערך ולגעת בך בכל מקום ולתת לך לטייל בכל מקום על גופי כולל נשיקות בגב ובכפות הרגליים ורצה להוסיף עוד משפט שיהיה מובן רק לה שיפיל אותה לרצפה ויגרום לה לבכות וחשב על כך רבות כמעט כל הלילה שבין ראשון לשני ובשני בבוקר קפץ מוקדם מהמיטה וכתב גימ"ל שלי כבר שלושים שנה שאני עוצר את עצמי זאת אומרת אל תביני אותי לא נכון זה לא שהייתי בסגפנות חס וחלילה ואולם תמיד עצרתי רגע

לפני וניסיתי לשחזר את קולך ואת מראה פנייך ואת עורך ואני רוצה שניפגש עוד פעם אחת והפעם לא אצטרך לעצור ואתפרץ ממש לתוכך ולידנו במיטה יהיו שרשראות של כרובים וחצילים וקישואים וכשניפגש בדקות הראשונות בטח נהיה מאוד נבוכים כי נשאל את עצמנו אם השתנתי ונסכם ביננו שהשתנינו ומאוד ושאנחנו כמו שני לימונים מעוכים וכאן נעצר כי רצה להדגיש שגם בעברם לא היו יפים במיוחד והוסיף או אולי שני בצלים או שתי שיני שום או צנונית או סלק וכאן נרגע כי באמת שהסלק לא היה פרי או ירק יפה במיוחד בעיניו וטעמו היה כטעם החלודה שבשבשבת שעל גג הבניין וחשש שעניין השום יתפרש כרמיזה לרווחים הגדולים שבשיניים ונכון ששנינו נראים כמו פליטים על רפסודה שחוצה את האטלנטי לאיי פסחא אבל יש לנו את מכונת הזמן ששנינו יכולים לעצום עיניים ולהאזין לקולך ולגשש באפלה כמו דולפין הנע במעמקים באמצעות סונאר וכל שאני רוצה זה לאחוז בך עוד פעם אחת בידיעה שאת נשואה לגבר אחר ולהרגיש איך החזה שלך כבר לא מפריד בינינו ואיך הרווחים בשיניים הצטמצמו עם השיניים החדשות שלך ואיך ירדה השעירות שלך עם ההקרנות ולצרוב אותך טוב־טוב בלבה של הסונאר והרגיש שמהו יעבור אליה במכתב וישב וקרא את מכתבו האחרון שנית ושלישית והחליט שבעצם ככל שיכתוב יותר ויתאמץ יותר — הרי שקול

הדבר לכך שבעצם אין היא מבינה אותו ועליו להסביר
ובמעשיו הוא מחטיא את האמונה שגם כיום היא
מבינה אותו מעבר למילים ולו רק בזכות גלי הסונאר
ולקח נייר חדש וכתב סיפולוקס וחש שגם זה מיותר
והעביר קו על המילה סיפולוקס כך שהתקבל
סיפולוקס והכניס למעטפה והדביק את הבול ושלה
לדרכו כבר ביום שלישי אף על פי שהדוור אוסף
מכתבים ברביעי ומר למפל ידע שמכתבו יובן בכל
פרטיו הגלויים והנסתרים ולא ייחס חשיבות רבה
לכיוון מתיחת הקו על המילה סיפולוקס כשם שלא
ייחס חשיבות רבה לתנועת השבשבת וקיווה שמכתבו
יגיע לידיה שלה ברגע הנכון ושלא תקרא אותו בתור
לקופה המהירה או ליד תיבת הדואר תוך כדי שהיא
פותחת חשבונות או הגרוע מכך — כשברקע נשמע
שופן או ברהמס ובאותו הלילה ישן היטב כפי שלא
ישן מעולם וחלם על כלב ים.

בועות

בפרק זה מחפש מר למפל מחליף

ובזמן שמר למפל ישב בחדרו והאזין לפרק הסערה מארבעת האינטרלודים שכתב בריטן ליצירתו פיטר גרמיס חשב מר למפל שלאור זאת שיום שני היום שסימנו ירח בשפות שונות אולי מוטב שיאזין לליל זוך של שנברג ואולם עם הישמע היצירה חש רתיעה מסוימת ועייפות מה מיצירה זו ולא מכיוון שלא אהב יצירה זו אלא מתוך ההרגשה שהמוזיקה הזו לא מובילה אותו לדבר היינו כנתק במעגל החשמלי אשר מונע מהנורה להידלק או כמו מילה בסוף השורה שאינה מתחרזת או עמידה בקצה המקפצה הגבוהה בבריכה בזמן שהבריכה ריקה ובין אם אוהבים יצירה זו ובין אם לאו שם היא נעצרת ואינה מעוררת כל מחשבה או רצון להאזין למשהו אחר זולת אולי למסע החורף מתוך שקיים דמיון־מה ביניהן ומתוך שהעמיק בחשיבה היה העניין מתדפק בתוך ראשו על גולגולתו מבפנים וחש שיש יותר מידי דברים שדופקים לו בראשו ולא התכוון דווקא לעניני ההוראה שכן אהב את ההוראה אבל התחושה שמשימות רבות בחייו

מחכות רק לו הפריעה לו ומבחינתו משימה היתה דבר גדול כהכנת תוכנית לימודים או שיפוץ חדרו או הורדת כביסה וצחצוח נעליים או השלמת מניין במגש הביצים שבמקרר שכן גם אם מגוון המשימות אינו בעל חשיבות זהה או בעל שיעור דחיפות דומה הרי עליו לזכור לנהל ולתעדף את כל המשימות מה גם שבסופו של דבר כולן רובצות על שיכמו שלו בלבד ממש כמעט בדיוק כפי שהחילזון נושא את ביתו על גבו ובאמת חשב על כך שעליו לברר באם מחליף החילזון את ביתו במהלך חייו ואם יכול החילזון להחליף בית עם חילזון אחר אפילו לתקופה קצרה או ליתן לאורחים חלק מביתו לתקופה מוגבלת כסוף שבוע ואולי בכלל חשב מר למפל מכך שחייו שלו מפריעים לו לחיות את חייו שלו עצמו והכל תוך כדי ריצה אינסופית אחרי תלמידיו וריצוי צרכיהם של אחרים והכל תוך נסיון נואש לנקות את שולחנו מחובות על מנת שיפנה זמן על השולחן עבור עצמו וחשב על כך שאולי יבקש מרופאו האישי שישתק את גופו וישאיר בתפקוד רק את עיניו מחשבתו ואוזניו ולא ידע אם בכלל זקוק הוא לשתי עיניו ואולי די בעין אחת וכך יוכל אמנם בקושי לא מבוטל ותוך כדי ויתור על הרבה דברים להתעסק אך ורק במחשבתו ובהאזנה למוזיקה במסגרת המועדון להאזנות פרטיות ולהמתנה לתשובה מגימ"ל ולכן החליט מר למפל שכנראה עליו להחליט החלטה גורלית לגבי עצמו

ולגבי חייו והחליט לפרסם ללא דיחוי ושיהוי מודעה
 בעיתון רציני כטיימס הלונדוני או במקבילה מקומית
 מודעה בזו הלשון הצעת עבודה רצינית: מר למפל
 מחפש אדם דומה שיוכל להחליף אותו ולהיות מר
 למפל במקומו ועדיפות תינתן ליתומים מאב ומאם
 והתכוון שלשון המודעה בלשונו שלו ולא בלשונו של
 הלווייתן שיכולה לשאת בקלות כך אומרים כרכרה או
 מזחלת שלג בערב חג המולד כולל שני אילי חורף
 ודלי לצרכיהם של האיילים ומר למפל קרא מספר
 פעמים את לשון המודעה ובאמת שלא הבין מדוע
 הוא מעדיף יתומים ונזכר שכך היו מגייסים בימי
 המערב הפרוע שליחים ומלווים לעגלות ולכרכרות
 הדואר אולי מתוך מחשבה שחייהם של יתומים
 שווים מראש פחות וכיוון שסופם הוודאי של אותם
 השליחים היה למות מחץ אינדיאני מורעל בקוררה או
 מקליע נחושת מאקדחו של בילי דה־קיד או מסכינו
 ריצרד חדיד שהיה נועץ אותה הישר בלב קורבנותיו
 וממסמר אותם ולכן יתרונם של יתומים הוא שסביר
 שאיש לא יבוא לדרוש את כספם ולשאול שאלות
 מיותרות לגבי נסיבות מותם ורצה מר למפל להוסיף
 דרישות לתפקיד כמו העבודה היא לכל החיים ואולם
 התלבט אם הכוונה לכל חייו של מר למפל או לכל
 חייו של המחליף וחשוב שהמחליף ידע לקרוא קצת
 תווים ויוכל ללמד קצת בכיתה ואולי כדאי שהמחליף
 ידע לזהות ולהבין את שפתם של הלווייתנים בין

התווים שבמנגינה ואולי עדיף מחליף עם ניסיון
 בהוראה והכוונה היא להשאיר את מר למפל רק עם
 גופו ומחשבותיו ושמיעתו ואפילו גופו לא הכרחי עד
 כדי כך שהמחליף יוכל לטפל בשיניו במקום באלו של
 מר למפל ולכן מר למפל הוציא מיד נייר חדש והחל
 לכתוב אדם מבוגר בשם מר למפל מחפש אדם אחר
 שלא מאס בחייו שלו ורוצה לחיות גם חיים של אחר
 ורוצה להציע לו היינו לאדם האחר להיות מר למפל
 במקומו של מר למפל ודרישות התפקיד הן מידות
 כמידותיו של מר למפל ולפחות אהבה נכזבת אחת וכן
 יכולת ללמד כיתה רעשנית במיוחד ושיניים בריאות
 לחלוטין ויכולת להאזין למוזיקה כל היום ולעתים
 למספר יצירות שונות ומגוונות במקביל והתפקיד
 הוא לכל החיים ללא יכולת להתחרט והשכר גבוה
 מהרגיל ועדיפות תינתן ליתומים ולבנים יחידים ומי
 שרואה עצמו מתאים שיבוא לביתו של מר למפל
 היכן שהשבשבת חורקת לצד ימין ולצד שמאל ומר
 למפל מאוד מבקש שרק מי שרציני יגיע שכן הדבר
 הוא בנפשו ורצה להוסיף כי ההכשרה תכלול כמה
 חודשי חפיפה עד לרגע שהמחליף יוכל להחליף את
 מר למפל לחלוטין ובכבוד ובברכה מר למפל וניסה
 לחשוב מי יענה למודעה ולמה שיסכים אדם לקחת על
 עצמו חיים נוספים שהרי נדרש מאדם לוותר על חייו
 ולאמץ את זהותו המופרטת של מר למפל ומר למפל
 המשיך בהאזנה והחליט כי מודעתו ארוכה מדי וניסח

מודעה חדשה בזו הלשון למר למפל שזה אני נמאס להיות מר למפל וכאן עצר מר למפל ושאל את עצמו האומנם ותשובתו היתה כה נחרצת שמיד העביר קו על לשון המודעה ופתח בכתובת מודעת דרושים חדשה: מר למפל שזה אני מחפש מישהו שיוכל לקחת ממני את האחריות ואת העשייה על כל הדברים שמעסיקים אותי ומונעים ממני להיות ולעסוק במה שאני באמת רוצה מר למפל שזה אני מבקש שרק רציניים יענו למודעה ויש עדיפות ליתומים משני ההורים ולחסרי אחים וחשוב לציין כי ההחלטה הסופית תתקבל לאחר בחינה מעשית ומר למפל הרים את ראשו והחליט שעליו לחפש מנגינה חדשה להאזנה ומיד חשב על SILENCIO של ארבו פארט (Arvo Part) אם כי לא היה בטוח אם חוברה בזמן חייו ומצא יצירה זו מתאימה כי ידע שהחלפתו על ידי אדם אחר תייצר הרבה שקט בעבורו ואמנם לא קיים שקט אמיתי כפי שלא קיים ריק אמיתי ועל כך כבר היה מי שכתב יצירה מתמשכת שלא קורה בה דבר למעט הזמן שעובר והמחשבות שממלאות אותו והאזין לשקט ב-SILENCIO וחשב כבר ללכת לישון ולא היה רגוע לגבי המסרים במודעה והחליט כי יהיה עליו לאזן בין הדרישות במודעה שכנראה מוגזמות לבין אלו שיפנו אליו בעקבותיה והינה הוא שומע את שכנתו מקלידה במכונת הכתיבה והמיטה של השכן מלמעלה וזה בהתאמה ובסוף כל שורה חורקת השבשבת והמיטה

חוזרת למקומה הראשוני היכן שהשכן סימן קו ירוק על הרצפה והשכנה ממשיכה להקליד ומיטתו של השכן מטיילת בחדר והנה השכנה עוצרת מקללת ומושכת את הדף וזורקת היישר אל הפח והשכן מלמעלה עף מהמיטה והסדין נתלש מהמזרן והשכנה נועצת נייר חדש והשכן פורש את הסדין בלילה על המזרון ורוקע בנעלי הבית שלו על הרצפה והשכנה מתעצבנת ומתקתקת שישים מילים בדקה בסגנון הקלדה עיוור וכל שהיא כותבת בעיניים עצומות הוא שיש לשמור על השקט ויש לשמור על השקט ויש לשמור על השקט שיש לשמור על השקט שיש לשמור על השקט שיש לשמור על השקט וכשלבסוף מגיעה העגלה לסוף השורה חורקת השבשבת ואחרי שבעה תווים כולל רווחים העגלה נעצרת ונזכר מר למפל שאחת מדרישותיו העיקריות לתפקיד היא היכולת להמתין למכתב התשובה של גימ"ל שלעולם לא יגיע והוציא נייר מתוך חבילת הניירות ולקח עט שצבע הדיו בו שחור ורשם: מר למפל שזה אני מחפש אדם שיחליף אותו בתור מר למפל ועל האדם להיות בגיל מבוגר בעל הרבה ניסיון בהמתנה ויכולת מוכחת של אי־עשייה מתמשכת ורק יתומים שיוכיחו כי היו יתומים ערב פרסום המודעה ייענו ונדרשת גם יכולת בסיסית בקריאת תווים ויכולת בהבנת מסרים של לווייתנים ודעתו של מר למפל נחה יחסית שכן לא רצה שאדם יפגע בהוריו חס וחלילה

רק כדי לזכות במשרה ומתוך שחשש שמודעתו תהיה ארוכה מדי וגם לא מובנת ומרתיעה החליט לקצרה לנוסח הבא מר למפל מעוניין לעשות הצרחה ומחפש לשם כך מחליף יתום בעל יכולת המתנה למכתב שלא נשלח שמבין את מקור כפתור ה-*shift* במקלדת ותשובה וזימון לבדיקה מעשית לא תישלח למתאימים בלבד ורצה להדגיש העניין וחזר וכתב שמתאימים לתפקיד לא ייענו כלל או שייענו לאחר שנים ורצה להוסיף שכשם שרבים מנגנים מוזיקת בלוז אבל רק מעטים חשים באמת את הבלוז והשאר מזייפים כך יש רבים הפוגשים את השקט אך רק מעטים שומעים אותו ושבעים פנים לשקט ממש כמו שלאסקימוסים יש שמות רבים לשלג והוציא נייר חדש וצחור וחייד את קצו של העט הנובע ורשם מר למפל מחפש שקט יתומים מתאימים לא ייענו וכתב לבסוף מודעה בזו הלשון מר למפל מחפש להחליף סיפולוקס ודעתו נחה עליו ושקט השתרר גם אצל שכנתו שמרוב מהירות הקלדה הסתבכו המנופים במכונת הכתיבה והשכן הערירי התעורר בבוקר כשמיטתו נמצאת בקצה חדרו ממש מתחת לחלון שרואים ממנו את עצי התרזה שעורבנית עם קווים כחולים בקצה הכנף מקננת עליו הרחק-הרחק מהקו הירוק שסומן על הרצפה.

לווייתן

בפרק זה מנסה מר למפל לפרוץ לכיוון הים

ומר למפל האזין לאינטרלוד הראשון מתוך ארבעת האינטרלודים שנושאים הים (Four sea) Interludes) שבאופרה פיטר גרימס המכונה (השחר Dawn) וחשב שאולי מוטב לקרוא להם "ארבעה קטעי ביניים שמתארים את רחש הים והמולת השוכנים לצדו" וברעש השכנים התכוון בעיקר לשכן מלמעלה שהיה מתלונן על שכנתו מלמטה וכתב השכן מלמעלה מכתב לשכנה מתחתיו והדגיש שבגללה מיטתו רועדת ורוקדת ואף מקפצת בלילות ותיאר לה את הסבל שעובר עליו מדי לילה ואיך שהתקתוקים במכונת הכתיבה משנעים את המיטה שלו בחדרו מהצד הדרומי שפונה כלפי הרחוב אל הצד הצפוני שיש בו כלי זכוכית עם דג זהב וברגע שהתקתוקים במכונה נפסקים נזרק הוא מהמיטה אל עבר הרצפה כאילו מישו משך במחי יד אחת את הסדין מעל המזרן כאותו חילזון שטיפס על קיר ואיבד אחיזתו ושם לא די בשכנם המשותף היינו מר למפל ששומע את אותה המנגינה הערפילית שוב

ושוב כל היום הרי היא היינו השכנה ממררת את חייו ומקשה עליו את מאבקו האחרון במחלה שנאחזת בו ומסרבת להשתחרר מגופו כצלצל ללא חוט ועומדת לקצור את חייו בקלשון חלוד והיא היינו השכנה היתה עסוקה בלכתוב לשכן שמעליה שרואה היא בו את התגלמות הרוע מכתב תחינה שבו ביקשה את רחמיו ושיפסיק להרעיש בלילות ושדפיקות מרושעות ברצפה באמצעות מקל ההליכה מונעות ממנה לישון ומפחידות אותה והיא היינו השכנה בדיוק עסוקה בכתיבת מאמר על היונה מתבת נוח שיצאה לבדוק את מצב המים ושחזרה לתיבה לא בגלל שלא היה לה לאן לעוף אלא בעיקר כי התגעגעה לבן זוגה שהיה מן הסתם היחיד שנשאר מבני מינה ונאשה מזה שלא מצאה קרובי משפחה והיא היינו היונה הבינה שאם היא רוצה צאצאים עליה לחזור לתבה ולא מצליחה השכנה בנסיונה לתאר את אסונה של היונה ושולפת היא בעצבנות את הנייר ממכונת הכתיבה שוב ושוב וככל ששמע מר למפל את רחש הים בקטעי הביניים חש שאין לו היינו לים התחלה או ייעוד ורצה מר למפל גם כן לפרוץ החוצה למקום שבו אינו חייב לעשות דבר ואינו חייב דבר לאיש ולהשאיר את עולמו שלו מאחור וניסה מר למפל להכניס את ראשו לתוך הרמקול ולא הצליח ואף חבט את ראשו בקופסת העץ והסתכן בהתחשמלות ובהתמגנטות וכיוון שכך החליט מר למפל לשלוח שליח מטעמו שיספר לו על

הים ותחילה חשב על עגור אבל נזכר שבים עדיפים
שחפים והלך למקרר וראה שם דג קפוא מסוג קרפיון
והפשיר את הדג במים חמים אך לא מדי ומשנתרכך
הדג אחז בו בעדינות בשני צדדיו וזרק את הדג על
הרמקול בעוד קטע הביניים שנושאו השחר מתנגן
והכל בתקווה שהדג יצוף על הגלים והדג המת נפל
על הרצפה ונחבל וככל שניסה שוב ושוב מר למפל
לא הצליח לנתק את הדג מכוח המשיכה של עולמו
ולבסוף — לא רק שהדג נשאר בחדרו אלא התפרק
על הרצפה בסוג של קרקור חרישי ומר למפל חשב
שאולי עדיף לקחת בעל חיים שמתעורר בחוג הגדי
והולך לישון בחוג הסרטן והלך לספרייה שלו ופתח
את האנציקלופדיה בערך לוויתן וגזר את תמונתו של
הלווייתן הכחול בזהירות רבה מבלי לצאת מהקווים
ואחז בה היינו בתמונתו של הלווייתן בשתי ידיו כשם
שמחזיקים עוף בעל מוטת כנפיים איתנה והלך מר
למפל לחלון חדרו ובדק את השמים מבעד לסורגים
אם הגיעה שעת השחר כנושא הנגינה בקטע הביניים
הראשון וקירב את הלווייתן אל הרמקול והגביר את
המנגינה באופן שלא ישמע את השכנים שלו דופקים
ברצפה ומתקתקים במכונת הכתיבה וספר עד שלוש
ובהינף אחד שחרר בכל כוחו את הלווייתן שנזרק
לתוך צילי המים המוקלטים והתזז הלווייתן רסס
אדיר של מי מלח לתוך החדר על בגדיו ועל פניו של
מר למפל והלווייתן התקשה תחילה לשחות ולפרוש

את כנפיו כי לא רק שהיה שנים רבות מחוץ למים ולא די שהיה לחוץ בתוך ספר המסודר לפי אל"ף-בי"ת אלא שהתמקם בין הערך לזהט לערך לזו ולמזלו משהו מהערך מנטרה שלא היה כה רחוק מלווייתן חלחל לראשו ושמר על שפיותו והנה תוך מספר רגעים התחיל לשחות בכל כוחו ולהלום במים ולהתגלגל על הגב ומר למפל שמע אותו במנגינה כי הכיר את כל הצלילים שבאינטרלוד וידע להבחין בתוספת הצלילים העיליים מתנועתו של הלווייתן והלווייתן הרגיש את הרוח ואת המלח והרים את ראשו מחוץ למים וראה רק ים לכל כיוון מאופק עד אופק ומר למפל עמד מול הרמקול ושמע את הצלילים ודימה עצמו מרגיש את הרסס הקפוא של מימי האוקיינוס ושמע את הצלילים הדקים של השחר ואת קולו של הלווייתן מהדהד בראשו בחוזרו על המנטרה Jai Guru Deva OM ומר למפל שאל אותו ספר לי מה אתה רואה ומה אתה מרגיש והלווייתן שהיה די זר בים הרגיש רק את הרצון להמשיך עוד ועוד קדימה כמו קטר קיטור על מסילה ללא פסי האטה שאין בה הגבלת מהירות ואין לצדה שלטי אזהרה וככל שניסה הלווייתן לחשוב על משהו לא הצליח לחשוב על דבר זולת על המנטרה שלו Jai Guru Deva OM ורצה הלווייתן לתור רחוק ומהר ולברר מה עלה בגורל חברתו הלווייתנית שכמוהו לא הצליחה לשרוד בן דפי המידע והוא היינו הלווייתן והיא היינו הלווייתנית היו נאהבים וידועים

בציבור הדגים והיו משחקים תופסת יבשות ורוקדים
לאור הירח ללא בגדים בעודם משתקפים בכתמי
השמן ולוקחים את הקריל ממש לריאות ומתחרים
בידיעת הארץ וחדים זה לזו חידות כמו למשל איך
הכי כדאי להגיע לדלהי מאגם משיגן ואיך שוחים
מארגנטינה לאנגליה במכת זנב אחת מבלי להוציא
את הראש והיה לה חיוך כזה יפה שהנצנוץ של דגי
הכסף בשיניים האיר את הלילה והיו משפריצים מים
זה על זה ומתחרים מי יחזיק זמן רב יותר מחוץ למים
ומשחקים הורדת זנב עד שיום אחד שמעו שניהם את
השריקה באוויר אבל רק היא הרגישה את הצלצל
ננעץ לה בבשר שבין הצלעות ואת חוט השפגט נמתח
ולא עזרו תרגילי ההתחמקות שכל לווייתן קטן מכיר
עוד מהימים ששיחק בחבל התבור כי זה רק החמיר
את המצב וכמה שמשכו יותר ונאבקו יותר זה רק כאב
יותר וראה אותה נגררת אל מחוץ למים וכל שנשאר
להם לעשות זה להביט זה לזה בעיניים ולהרטיב את
הים בדמעות ולהישבע אמונים והוא נשאר בשלולית
אדומה לזמן מה עד שהים תיקן את עצמו ומר למפל
עמד חשוף אל מול הרמקול ושמע את נגינת קטע
הביניים שנושאו השחר ונשם נשימות עמוקות ורצה
לחוש את החופש בין הצלילים ושמע רק את המנטרה
Jai Guru Deva OM חוזרת שוב ושוב ורצה מאוד
לעמוד על גבו של הלווייתן ולהתכופף לרגע כשהם
חוצים את קווי הרוחב ואת קווי האורך שמסביב

לכדור ורצה להגיע עם הלווייתן עד לקוטב ולראות
דובים וכלבי ים אך נשאר בחדרו והלווייתן מצדו חזר
על המנטרה שלו Jai Guru Deva OM ומר למפל חש
את הלווייתן מתרחק ואפילו המיית המנטרה נחלשת
מרגע לרגע והנה דימה מר למפל שהוא שומע בין
צלילי האינטרלוד את המסר הבא מהלווייתן מר
למפל תודה ששחררת אותי מכל הידע הרב שהיה
סביבי בספר ואני רואה את השמים שלא דרך סורגים
ורצה גם מר למפל עצמו למחוק מראשו את שידע
ורשם על פיסת נייר את שמסר לו הלווייתן והינה
שמע מר למפל מסר נוסף בן הצלילים ורשם על
הנייר מר למפל תודה הנה אני שוחה לשם ואחר־כך
בכיוון ההפוך ואחר־כך אחורה ואין בראשי מחשבה
אחת זולת המנטרה Jai Guru Deva OM שחוזרת על
עצמה שוב ושוב ואיני מתלבט בדבר ואיני שוקל דבר
ואין דבר אחד שעדיף על דבר אחר ואין סדר לדברים
ואין עיקר ואין טפל ויכול אני לומר את שאני חפץ
גם כשפי מלא מים ויכול אני לזמר את שאינני חפץ
ואף לא לומר דבר וכל שמוחי עסוק אם בכלל מסתכם
בכמה מילים שאיני יודע מה פשרן שנעות במעגלים
בראשי מכוח עצמן ואיני מכיר לווייתן אחר ואין
לווייתן אחר שמכיר אותי ויכול אני להיות כל דבר
שאחפץ ויכול אני שלא להיות דבר ויכול אני להיות
כמה דברים בה בעת וכל שידוע לי שהמים חולפים על
עורי והם אינם נגמרים ושהשמש מופיעה בשחר ושזה

ממש נחמד ואין לווייתן שחייב לי ואינני חייב דבר
לאף לווייתן ושוחה אני במעגלים שאת קוטרם ברצוני
אאריך וברצוני אקצר אך אינני רוצה דבר זולת שיזרמו
עלי המים ויקפאו אותי ויחממו אותי ואם אעלה לא
אחסר ללווייתן או לאדם והתחילה ידו של מר למפל
לכאוב כי למסרו של הלווייתן לא היה סוף ולא הרפה
הלווייתן ממסרו ושגם אם ארד לביקור במצולות היכן
שמחכים לי דיונוני הענק האדומים גם אז לא אחשוב
ולא אירע רע כי המנטרה עמדי ואיני יודע עלי דבר
אפילו איך נראה חלקי האחורי ולמה בכלל אני שוחה
ולמה שמו דווקא אותי בתוך הספר אך האמת שאין
לכך כל חשיבות בעיני וכל שחשוב לי הוא לנוע ומהר
פעם לכאן ופעם לשם ולהרעיש את המים שמסביבי
ולשמור את ראשי שקט עד כדי שיעמום ואם במקרה
עולה בי מחשבה או מחלוקת הרי מיד היא מתמוססת
ומתיישבת בכוחה של המנטרה שמתפתלת סביב
עצמה סחור-סחור כסחבה נוטפת ואורח אני בים
ואין הים שלי ואין לי דבר זולת עצמי שגם זה לא
ממש ברור לי ויודע אני שאני בא מאחורי וממשיך
לפני ושאוּלי יפלה גם אותי צלצל ואולם אין ביכולתי
לעשות דבר בעניין וגם איני מעוניין ואין לי זיכרון
ואין לי עבר ועושה אני דבר אחד בלבד היינו נע
קדימה ושומר את ראשי ריק ממחשבות באמצעות
המנטרה Jai Guru Deva OM וידו של מר למפל כבר
עייפה ואף כאבה והשבשבת שהייתה על גג ביתו

של מר למפל נעה פעם לכאן ופעם לכאן והמיטה
נעה משמאל לימין ומימין לשמאל והתקתוק נמשך
והדפים נתלשו ממכונת הכתיבה והשכן מלמעלה
נזרק לרצפה וקם ודפק במקלו ורק הקרפיון שהיה מת
עוד קודם שהוצא מהמקרר התחיל להחליק במורד
הרצפה ולהיפצע והשאיר שובל חמקמק של ריח רע
והאינטרלוד הראשון שמר למפל העדיף כי ייקרא
קטע ביניים ראשון שמתאר את השחר הגיע אל קצו
לקראת הקטע הבא שנקרא בוקרו של יום א (Sunday
Morning).

מעוקר

בפרק זה יסופר על מר למפל השוקל לצאת למסע בחלל

אחר הדברים האלה חש מר למפל קנאה בלווייתן שנע בים הגדול והביט סביבו בחדר וחש ניכור כלפי חדרו שלו והחליט שיערוך רשימה של כל הדברים שגורמים לו לחשוב מחשבות מיותרות ומונעים ממנו להיות במצב של רוגע ואי־חשיבה והכוונה היתה מאוד ברורה שכן מר למפל רצה להגיע למצב שראשו אינו עובד כלל ואינו זוכר דבר ואינו עסוק אף בטפלה שבמחשבות זולת בזמן האזנה למנגינות או בציפייה למסריו של הלווייתן ולמכתב מגימ"ל וכאן הסתבך מר למפל עם עצמו והחל לחשוב איך יקרא לרשימה זו שהחליט זה עתה לערוך ולאחר שדן בעניין מכל היבט וזווית אפשרית החליט שיקרא לרשימה זו בשם הדברים שעלי לרוקן מראשי על מנת שאוכל לחדול לחשוב ולהתרכז במה שבאמת מעניין אותי ולקח דף חלק ועיפרון והחל לרשום את הרשימה מתחת לכותרת ובהתחלה היה ראשו של מר למפל מחכה לידו שתרשום שכן היה גדוש ברעיונות וקצב הכתיבה שלו אטי יחסית וחשש לפספס ולו מעמסה

מחשבתית אחת ואחר כך היתה היד מחכה לראש
שיגדיר נושא נוסף לרשימה ובסופו של דבר לאחר
שרשם כעשרים נושאים מטרידים עצרה ידו לגמרי
והביט על הרשימה והתפלא שכתב בשורה שלישית
לעשות בדיקות מקיפות כדי לוודא שאינו חולה
במחלה רצינית וסופנית ובהמשך בשורה הרביעית
כתב לקנות חלב טרי ולא הבין איך שני נושאים
בעלי חשיבות כה שונה מעסיקים אותו במידה כה
דומה ושניהם מוגדרים ברשימה בשלוש מילים בלבד
וראה ברשימה כי רשם גם המתנה למכתב מגימ"ל
וגם המתנה למענה למודעת הדרושים שפרסם שבה
הוא מחפש אנשים שיחליפו אותו בכל עיסוקיו וראה
ברשימה גם נושאים שבהם רצה באמת לעסוק והאחד
היה שכחה מוחלטת של כל שידע והנה במקום
הארבעה־עשר ברשימה מצא שכתב לטוס לחלל
הרחק מבלי יכולת לחזור ובמקום השביעי מצא שעקב
רצונו לברר מה עלה בגורלם של שני או שתי השוליות
של פיטר גריימס שלח את הלווייתן לברר ותשובה אין
והביט בנייר וחשב אם הרשימה היא סופית והחליט
שילך לישון וימשיך את הרשימה למחרת והניח לצד
מיטתו נייר נוסף וכלי כתיבה כך שאם יעלה לו נושא
חשוב במשך השינה יוכל לרשום מיד ולא ישכח וכאן
התבלבל מר למפל שהרי עניינו העיקרי היה לשכוח
ולכן לא הבין לשם מה לזכור את שרוצה הוא לשכוח
אלא שרצה שכחה מושכלת שורשית ומנוהלת היטב

ולא שכחה כלאחר יד מתוך שכחה וחשב אף לעשות שתי עמודות בנייר כדי לרשום את כל מה שמונע ממנו לעסוק במה שבאמת רוצה לעסוק היינו דברים שאינם רצויים מבחינתו ובצד שמאל השאיר מקום להוסיף נושאים לרשימת הדברים שבהם רצה לעסוק ולא היה בטוח אם לא כדאי להחליף בין מיקום העמודות והלך מר למפל לישון עם לבטים מסוימים לגבי סדר העמודות אך היה מרוצה מעצמו באופן כללי כי חש שהנה מצא פתרון לדאגותיו בכוחות עצמו ושכב מר למפל במיטתו על הצד והנה נדמה היה לו שהוא שומע את השכנים שלו כלומר זה מלמעלה שדופק במקלו וזו מלמטה שמקישה על מכונת הכתיבה והיו צלילים אלו שקטים יחסית ונזכר מר למפל כי בעבר היו השכנים שלו די מיוודים ואפילו נהגו לחלוק מרק עוף מאותו הסיר אלא שפעם התלונן השכן מלמעלה כי המרק מלוח מדי והשכנה מלמטה הוסיפה מים למרק ואז טען השכן כי אמנם ריכוז המלח ירד אך כמות המלח במרק לא השתנתה והיו רבים ביניהם מה מזיק יותר לבריאות הכמות היחסית או המוחלטת ורצה הגורל שמחלוקת זו הפכה לריב ואף לשנאה החוצה את שרשרת המזון והנה נזכר מר למפל כי ברצונו לקחת גם סיפולוקס למסע והדליק את האור ורשם על הנייר שליד המיטה את המילה סיפולוקס ואז נשכב שוב ושמע זמזומים באוזניים מעין רחש כשל צדפה או מכשיר רדיו שאינו מכוון ומאוד

רצה לשמוע משהו שימנע ממנו לשמוע את רחשי השקט וקם ממיטתו ולקח את הרשימה שהכילה רק עניין אחד והלך להאזין לחמישיית הפסנתר של שוסטקוביץ ושמר את ידו על אוזנו באופן שהצלילים יוכלו להיכנס אך לא לצאת והחל מדמיין את הנסיעה לחלל ועסק הרבה בשאלה מדוע בחר בנסיעה בכיוון אחד ואם הפרידה מכדור הארץ לא תהיה קשה מדי בעבורו ומה יגידו התלמידים שלו כשישמעו שהמורה שלהם עזב אותם והמריא לחלל ועוד לכיוון אחד ואם יש הקבלה בין טיסה לחלל שאין בה חזרה למעבר לעולם הבא או לעולם חדש ואם כן אולי מוטב שיקרא לספינת החלל שלו נינה או פינטה או אולי סנטה מריה כספינותיו של קולומבוס והדאיגה אותו השאלה איך ייקח עמו את המנגינות והצלילים שירצה לשמוע ואם יוכל לחזור לאסוף מנגינות נוספות אם לא יתרחק יותר מדי ודווקא הישיבה בחללית סקרנה אותו שהרי סביר שלא ישב בחללית על כיסא אלא ישכב על דרגש מתכוון מיוחד ומרופד הדומה במשהו לכיסאו של רופא השיניים ובמקום מנורה מסנוורת יהיה מול עיניו לוח הפעלות כלוח ההפעלה של פישר פרייס שהיה לו בילדותו במיטת התינוק או לוח פיקוד שעליו הכפתורים המתאימים לבחירת הניגונים שהוא אוהב ועצר לרגע והתמקד במחשבה על מתקן השתייה הצמוד לכיסא ואז נדם מר למפל שכן הבין כי בעולם ללא גרוויטציה לא יוכל להאזין לתקליטים

שלו שכן מחט התקליט זקוקה לגרוויטציה ומשקל לא
 פחות ממה שהאסטרונאוט זקוק לאוויר לנשימה בתוך
 החללית ולריק הבין כוכבי מחוצה לה ועוד שאל עצמו
 אם יצא למסע זה לבד שכן עד לאותו היום יצאו לחלל
 למסע בדד רק כלב או שימפנזה וקוסמונאוט ששר
 בדרך חזרה לכדור הארץ שיר של שוסטקוביץ והיה
 מסעם של אלו לא לזמן רב ובמחיר הכולל גם כרטיס
 חזרה ולא ידע מר למפל מי ישלם על הנסיעה ואולי
 מן הצדק שנוסע כמוהו לא ייאלץ לשלם דבר אלא
 רק להצטייד בדמי כיס למקרה שיחליט לקנות בדרך
 מזכרות שכן שליח האנושות הוא והנה ברקע התקרבה
 חמישיית הפסנתר של שוסטקוביץ לסיומה וחשב
 שעליו לבדוק אם יוכל לחזור על הטריק שהופיע בנס
 במילאנו ולעלות עם עוד אנשים רבים אחרים למסע
 בשמים רכוב על מטאטא רחוב פשוט ולא זכר אפילו
 אם מדובר בסרט של פליני שמתחיל בהתרוממות
 מתוך המכונית אל השמים או בסרט של ויטוריו דה
 סיקה שמסתיים בהתרוממות המונית אל השמים
 ורשם זאת על הדף שלו לברר מאוחר יותר והחליט
 שלא ילאה עצמו בעניינים טכניים סבוכים הקשורים
 לנסיעתו אל החלל והחליט בנוסף על כך כי מוטב לו
 בטרם יסתבך במעבר בין גורמי שמים שאינו מכיר
 ואינו יודע את טיבם כי יבחן את האפשרות להמתין
 לשדרים מהלווייתן ואולי אפילו לסדר לעצמו אוכל
 על גבו של הלווייתן וחשב שאולי ייקח את הלווייתן

איתו בחללית שכן בהעדר נפש שתסכים לטוס איתו
 הוא עשוי אף להשתעמם וחשב שאולי ייקח עמו
 לחלל גם מכונת זמן דווקא מהסוג הפשוט שיכול
 להחזיר בזמן אחורה בלבד ולא לנוע קדימה ושיהיה
 עליו לקחת גם מים בבקבוקים ומשחת שיניים ואפילו
 סוכר בעבור הקפה או דגני הבוקר ומתוך שניסה
 להגדיר בעבורו את נתיב המילוט שלו ממחשבתו ראה
 שהנה הוא צולל לתוך רשימה אחרת חדשה ארוכה
 ומורכבת לא פחות המפרטת את ההכנות לקראת
 נסיעתו לחלל וחשב שאולי אין לו מנוח מעצמו
 ושתמיד יהיו לו נושאים מיותרים לחשוב שכן הצורך
 לכך נמצא רק בו והחל אף הוא לשנן את המנטרה של
 הלווייתן *Jai Guru Deva OM* שכן כך חשב מר
 למפל לעצמו שאם המנטרה מתאימה ללווייתן שכל
 כולו פרי דמיונו שלו היינו של מר למפל אולי היא
 תתאים גם לו עצמו וראה לאחר שחזר כמה פעמים
 על המנטרה *Jai Guru Deva OM* שהיה הוא פחות
 עסוק במחשבות על נושאים שונים ופחות עסוק
 במחשבות על עצם היותו חושב והרגיש התקדמות
 ודימה עצמו כמכל אטום ומרוקן ונזכר כי יהיה עליו
 לקחת גם סוכר דיאטטי על בסיס ציקלמט לאורחים
 וחבילות של ממחטות אף ואולם לא ידע כמה זמן
 יארך מסעו החד-כיווני וחזר לרשימה ורצה להוסיף
 מטאטא שנראה לו שימושי מאוד ולא פחות חשוב
 מבדיקות לגילוי מחלות ממאירות ומסוכנות ומחק את

עניין הבדיקה ורשם תחתיה לקחת סיפולוקס.

מקום אחר

בפרק זה יסופר אם יתאפשר הדבר על מעשה בחץ ועל מר למפל האוחז ביד איתנה תצלום שלו עצמו מילדותו עומד ליד אופניו במכנסיים קצרים בצבע כתום נוחים מאוד לרכיבה ולרגליו נעליים חצאיות שחורות ששימשו אותו למשחק כדורגל במגרש החול שבקצה הרחוב ובפרק זה ינסה מר למפל לסדר כמה דברים לא פתורים בעברו ובעיקר ייתכן שיסופר על פגישתו של מר למפל עם עצמו כילד שכנראה תתאפשר מיד לכשיתמצקו ויתהדקו ההדבקות במכונת הזמן הפשוטה שבנה מר למפל במו ידיו מן הדגם הביתי והפשוט העשוי מקופסת נעליים ומחלקים אחרים המצויים בכל בית ואולי יבואר אם רק יתאפשר את אשר ישאיר מר למפל בידיו של הילד בסיום המפגש ביניהם וגם יתואר רצונו של מר למפל לחדש את ההיכרות עם הילד שבתמונה ולעמוד לצדו של הילד בתמונה ואולי אפילו לחבקו ולהביע גם את הערכתו כלפיו ואף להביא לו כוסית פלסטיק קטנה החתומה ברדיד אלומיניום המכונה מעדן אשר יש בה סוג של מוס שוקולד שעליו יש קצפת לבנה כמעט אמיתית ומר למפל ינסה לבחון בין השאר איך הגיע להיות מה שהוא כמבוגר ואם השינוי הוא רציף או מקוטע וייתכן אף שיתאפשר לו להתנצל בפני הילד על שלא שמר עליו ולהבין איך נתן ל זה לקרות ומאוד ייתכן שכל נושא המסע אל העבר יידחה עד שיבין מר למפל למה התכוון באומרו זה שכן נראה שהזה מכיל בתוכו את תמצית כל הנושאים שמר למפל רוצה לברר ביחס לשאלה איך הפך לעצמו ושאינו יודע לתאר במילים ואת הנתק שלו מילדותו וייתכן מאוד שמר למפל יצליח להבין כי הסיבות לזרותו ולחריגותו של למפל כמבוגר מקורן באי־ההגנה שסיפק לו עצמו כילד כשם שנידויו של פיטר גריימס בכפר הדייגים הוא פועל יוצא של אי־השמירה של גריימס הדייג הבוגר על השוליה בזמן הפלגתם בים וסביר במיוחד שמר למפל יחכה לילד מחוץ לכיתה כדי להודות לו

כשהמורה יזרוק אותו מהשיעור לאחר שקילל את המורה בשתי
 מילים בלבד ולציין בפניו שלפחות פעם אחת שמר על כבודם
 ושאלו להצר על כך ושאלו לראות זאת כמובן מאליו ושאלו זה
 אשמתו שהחץ החטיא ועוד פחות מכך שהחץ יפגע זמן לא רב
 אחר כך במכונית המשפחתית של המורה והילד יביט אל
 המבוגר שעומד מול דלת הכיתה בפרוזדור בית הספר וישאל
 למי הוא מחכה ומר למפל יאמר שהוא מחכה לו היינו לילד
 השואל והילד ישאל אותו אבל מי אתה והמבוגר ישיב לו שהוא
 המשכו של הילד ושהוא בא לבקר אותו מגיל מבוגר והילד לא
 יאמין למר למפל עד שמר למפל יאמר לו שהוא מביט בעינים
 של עצמו ושהוא יודע שבשיעורים מר למפל הילד אינו מקשיב
 כלל וחושב רק על הרגע שייגמר השיעור ושלפעמים יורדות לו
 דמעות מתוך חוסר האונים שלו ומתוך תחושת האסיר בכלוב
 בהיותו בכיתה ושהוא עוצם עין אחת ומסתכל על הענפים של
 העצים ויוצר שילובים בן הענפים לענפים ולמסגרות החלון
 ושלאדם זה ייראה הדבר כנראה כביטול זמן וכבהייה חסרת ערך
 ואולם בעבורו ההתאמות שהוא עושה בעין עצומה חושפות
 יופי נדיר ממעשה הבריאה ומציפות אותו באושר ושהוא יודע
 בדיוק את שמה של הילדה שמר למפל הילד אוהב ושהוא אוהב
 אותה כל כך עד שאינו מסוגל להביט עליה ואף לשחק לידה או
 אפילו לומר את שמה ושהסיבה שהוא אוהב לטפס על עמוד
 המתח שבחצר בית הספר היא הנעימות שהוא מרגיש בין
 הרגליים ושהוא פוחד לספר זאת אף לטוב שבחבריו ושהוא
 יודע שלמפל הילד הוא זה שדחף את הגפרור למנעול הכיתה
 כדי שלמחרת לא תוכל להתקיים בחינה בכיתה ושהוא יכול
 לציין מאיזה ספר ישב להעתיק עמוד אחר עמוד במהלך
 החופשה ושקיבל עבודה מהמורה להעתיק עמוד ביום בגלל
 שכתב היד שלו לא טוב והמורה מקפיד מאוד על קליגרפיה
 ומעט מאוד על תוכן ועוד יספר מר למפל המבוגר לילד שהוא
 יודע שהילד ישב בימים האחרונים של החופש והעתיק עשרות
 עמודים כמצוות המורה לשיפור כתב היד שלו וכשהביא אותם
 הילד למורה כמאמין המגיש קורבן זבח אמר לו המורה בשפה

מתנשאת ומזלזלת שאין בכך צורך שכן לא מדובר במשימה לחופש ואז מר למפל הילד שידו עוד כואבת מכמות המילים שכתב וראשו כבד מהחרדה שמא לא יספיק להעתיק עמוד לכל יום חופש יקום בכיתה בעוד כל ילדי הכיתה ישובים וידיהם משולבות וידרוך את קשתו ויכווננה אל המורה ואז ישגר אל עבר המורה חץ מעל ראשי התלמידים והחץ לוחש במעופו שתי מילים (מורעלות בקוררה) Curare (שהראשונה שבהן היא הלוואי והשנייה שתמות ושהחץ במעופו יסתובב בכיתה מעל ראשי הילדים שעה ארוכה וישרה דממת צלמוות על כל התלמידים ויתקרב אל ראשו של המורה ויחטיא את הראש אך יעבור דרך התפוח וימשיך במעופו דרך החלון הצדדי ויפגע במכונית המשפחתית ובני המשפחה יעופו דרך החלון הקדמי והזכוכית השבורה תקלף את בשרם מהעצם בעודם מנפנים בידיים ממש כמו חשמלאי המסיר את הבידוד מחוט החשמל והילד הביט במר למפל וראה את עיניו שלו מביטות בו ואמר שהוא מרגיש כעס ומבוכה מכל מה שקרה בכיתה ושרק חסר לו שייאלץ עכשיו לעבור בירור אצל המנהל ולשמוע שוב כשהוא ישוב בחדר אפלולי כחדר חקירות שהוא בעל פוטנציאל אך עצלן וחצוף ולא ממושמע ומר למפל המבוגר יאמר לו שהנה עשה טוב לשם שינוי וכיוון שאיש אינו מגונן עליו גם לא אצל רופא השיניים שקודח אצלו בשן ללא הרדמה חובה עליו לשמור על עצמו ושלשם כך הוא בא לבקרו מגילו המבוגר כדי להזהיר את עצמו מפחדנותו של עצמו ומר למפל הילד יביט במבוגר בעיניו שלו והיו עיניו עצומות ופקוחות בו זמנית וישאל אותו מניין הוא יודע את מי מהבנות הוא אוהב ומר למפל יאמר לו שלא מדובר בשאלה את מי הוא אוהב אלא את מי שניהם אוהבים כי את שמה הוא לא שכח אף על פי שיהיו אחרות שאותן הוא לא יזכור כלל וחלקן אף יחלקו עמו דירה ושעד היום הוא זוכר את ההמתנה בחדר שליד רופא השיניים ואת שמיעת המקדח שרגע אחר כך יחפור בשיניים שלו עצמו ובהתחלה ירעיש המקדח ויחמם את השן ואחר כך ייגע בעצב עצמו ושעד היום הוא היינו מר למפל חושב שלא מדובר היה

בטיפול אלא בעינוי ממש שכן מאז ועד היותו מבוגר לא חווה שום כאב קרוב אפילו למה שנעשה בחדרו של רופא השיניים שלבש חלוק של רופא ודיבר כמו רופא אבל הכאיב כחוקר במרתף העינויים ובעקבות דברים אלו ייתכן שמר למפל הילד ישאל את מר למפל המבוגר מדוע בעצם חזר לאחזר בזמן ואם הוא מטרת הביקור ומר למפל המבוגר יחייך ויאמר שטוב שהוא שואל שאלות וכי יש לו רשימת מטלות לעשות והראשונה שבהן היא לשבח אותו על סקרנותו שהיה ממלא שקיות פלסטיק בגז בישול מבלון הגז המשפחתי ומצית את השקית באמצע המטבח והשנייה מבין המטלות היא להתנצל בפניו על שלא יצא להגנתו בפני המורה לציור שהאשימה שלא בצדק שלא צייר ציור של תפוח בעצמו אף על פי שנכח בזמן שמר למפל הילד צייר את הציור ויכול היה לו היה בו האומץ לקום בכיתה ולהעיד שאיש לא עזר למפל הילד ושהכל נעשה לגמרי לבד אך העדיף כאמור להשתפן ולא קם ולא זעק לטובתו של הילד ושברצונו להתנצל בפני הילד על דרך המרורים שהוא היינו הילד יעבור בגללו ובגלל אופיו החריג ושברצונו לתת לילד את אותם כלים ולחשוף בפניו את הסודות שאיש לא חשף בפניו אף על פי שזה די מתבקש אבל יותר מכל הוא חש אשמה על שלא שמר עליו כילד ומר למפל הילד עשוי יהיה לשאול ואיך יכולת לעשות משהו שהרי היית ילד בעצמך ומר למפל ישיב שאין הדבר פותר אותו מאחריות כלפי עצמו גם אם אינו אשם בדבר ומר למפל יביט בעינוי ויאמר למר למפל הילד שידע ושיתכונן לכך שיום אחד הוא היינו מר למפל הילד יהיה מורה ולא סתם מורה אלא מורה למוזיקה מהסוג שהיה נוהג להתעלל בו כילד ולהפריע ולעשותו ללעג ולקלס לעיני כל הכיתה ואומלל בעיני עצמו וייתכן שהילד לא יאמין לו או שלחלופין יאמין אך יקבל בחילה ויקיא על הרצפה בבית הספר מחוץ לכיתה רגע לאחר שהוצא מהכיתה והמורה והמנהל יחשבו שההקאה קשורה לחץ ששוגר והוא יתפקע מצחוק על חוסר ההבנה שלהם וקיימת האפשרות שמר למפל יסביר לילד שהחוכמה היא שיהיה לו טוב ושלא די ביכולת לסחוב את

השקים כחמור העומד מול הראי ורואה מולו חמור שעל גבו שקים רבים ולשאוב סיפוק מכך שאינו כורע תחת הנטל במקום לשאול את עצמו ואת סביבתו מדוע בעצם הוא סוחב את השקים ושאולי דין חמור הסוחב שקים שלא לצורך כדין סוסיו של מיכאל קולהאס (Michael Kohlhaas) שאדונם מוכן לכל מרחץ דמים בעבורם ולא ברור אם יורחב במהלך הפרק על נסיונו של מר למפל להראות למר למפל הילד ש"למד" מהטעות שלו מהעבר ושאלם לדוגמה בתור לקופה יעמוד לפניו ילד אשר יחסרו לו מטבע או שניים לקניית שוקולד ולחמנייה הוא ישרים לו את הסכום רק לאחר שהילד יבטיח לו שאם הוא היינו הילד מהחנות יהיה במצב דומה בעתיד כמבוגר גם הוא ידאג לילד שלפניו בתור ובכך הוא מלמד ילד זר שישמור על ילדים אחרים בעתיד ובין השאר ייערך ניסיון אם כי במרומו לומר לילד שעליו לרצות את עצמו ולא את הסביבה ולחיות קצת יותר כיצור אנוכי ותנאי כמעט הכרחי לקיום המסע והצדקה לפרק זה הוא מימוש רצונו של מר למפל להשביע את הילד שלא משנה מה תהינה הנסיבות הוא היינו הילד לא יהיה כמוהו כלמפל המבוגר ומעבר למעדן שכנראה יביא מר למפל אל הילד העומד לצד אופניו ייתכן כי מר למפל יביא גם דוגמאות מהעתיד של למפל הילד וייתן לו כמה הנחיות בכל מיני עניינים שחסרות להם הנחיות בדרך כלל ואולי אף יסביר לילד את שסביבתו נמנעת מלהסביר לו ובכך משאירה אותו במבוכה גדולה ויהיה זה רק מובן אם יסופר בפרק את אשר ירצה מר למפל לספר לילד שליד האופניים שבתוך התצלום כי יבוא יום והוא ינשק בחורה אחרת מהילדה שהוא אוהב ביום זה והכל יקרה ברחוב מתחת לפנס כתום ושהוא ינשק אותה כל כך חזק כשואב אבק עד שהיא תפסיק לנשום ותישאב לתוך השקית החד־פעמית של השואב ושהוא היינו מר למפל מאוד יובך מהעניין מה גם שהכל יתרחש מתחת לפנס כתום וגם ימליץ מר למפל הילד לשבת על הכורסה בסלון ולהאזין ברדיו שמימינו שעובד על חשמל למוזיקה מסוג א וברדיו שמשמאלו שעובד על סוללות גדולות של פנס למוזיקה מסוג אחר והכל בו זמנית שכן מיומנות זו של

שמיעת מגנינות שונות בו זמנית תסייע לו רבות בעתיד וגם יטען מר למפל המבוגר באוזני הילד אם יתאפשר לו כי טעות מרה נעשתה במעשה הבריאה בכך שאדם רואה בעיניו את הסביבה ואינו רואה כלל את עצמו ועיניו למעט שינויים הקשורים למספר המשקפיים ולאיכות הצפייה ביום ובלילה רואות את העולם ממש כשם שראו את העולם בגיל צעיר ללא היכולת להבין שהוא היינו היצור שמסביב לעיניים שונה מאוד משהיה ולא חדל להשתנות והדבר גורם לסבל כמעט יומיומי לגבר המבוגר עת מביט הוא בצעירות ממנו ולא מבין כיצד אינו יוצר את אותה אמתיה חיוך ומשיכה שיצר בעברו ואיך זה ייתכן שאותם תרגילי חיזור כבר לא עובדים כפי שעבדו על אף שהנוף הנשקף מעיניו לא השתנה אלא בעיקר התחלף ואיך חוסר הבנה זה של מר למפל הבוגר למגבלות שלו עצמו וחוסר רצונו להשלים עמהן מביאו מדי פעם להיות לעג וקלס בעיני אחרים ובעיקר בעיני הצעירות ממנו שרואות בו יצור נלעג כסריס ולקראת סיום הפרק ובהנחה שכל שהובטח לגבי הפרק גם קיים ינסה מר למפל להיפרד מהילד מבלי להזיל דמעה ומבלי להסתובב לאחור ונראה שמילותיו האחרונות של מר למפל בפני הילד יהיו תזכורת לכך שהשביע אותו שיהיה שונה ממנו וייתכן שיוסיף גם סלח לי עצמי כי חטאתי כשם שאמר במכונת השטיפה ושהוא סומך עליו בעניין ושינסה להבין למה התכוון כשאמר זה בטרם יחזור לבקר את עצמו בעבר וייתכן אף כי הילד יביט במר למפל לאחר שמר למפל שיכנע אותו כי מדובר בהמשכו שלו עצמו והילד יישבע לעצמו שאין לו כל כוונה להיות דומה לאיש המוזר שעומד לפניו ושאינו לו כל כוונה להיות מורה ושכל הרעיון של מר למפל המבוגר לחזור לילדותו ולהתחנף לעצמו כילד ממש מגוחך ונלעג ושלו היה מחוץ לבית הספר ברגע זה היה בועט במר למפל המבוגר בעיטת שפיץ על הקרסול היכן ששחקני הכדורגל לובשים מגני רגליים כי זה ממש כואב או לחלופין בגלל היותו מורה היה דוחף לו לאוזן את הממתק המכונה קצפת־בו שיש בו קצפת לבנה ואוורירית שעטופה בשוקולד דקיק ובתחתית יש עוגייה

עגולה כפי שעשה לאחד מילדי הכיתה וייתכן שלרגע קצר ינסה מר למפל לחשוב מה יאמר לו הילד לו היתה לילד היכולת לבקר אותו בזמנו של מר למפל המבוגר עת יביטו זה בעיני עצמו ולרגע חשש מר למפל כי הילד יאמר לו שהוא היינו מר למפל אינו יותר מקריקטורה מהלכת שמקטרת נעוצה לה בפה וכל הרעיון של חיפוש מחליף תחתיו הוא מגוחך וחסר סיכוי ואין אדם שיכול לקחת את מקומו של אדם אחר ועצם הרעיון להאזין למנגינות שונות בו זמנית הוא רעיון חריג שמראה עד כמה מר למפל יצור לא מאוזן שסובב במעוקם סביב עצמו מה שדוחה את הבריות שמסביב וכי הרעיון שלו לכבוש את לב המתלמדת הוא כה נלעג עד שאיש לא יאמין לה היינו למתלמדת אם תספר על כך לחבריה ולקולגות שלה ושאהבתו לגימ"ל היתה בוסרית וקצרה בעבר ואין לה כל תוחלת בהווה ובעתיד ופלא שהיא בכלל זוכרת אותו ושואין שום סיכוי שמכתב בן מילה אחת יעורר ערגה כלפיו ודחף יצרי לחזור אליו כמאהבת ושואין לו כל יכולת לחזור לעבר ולהשפיע על עצמו שכן ירצה או לא הוא היינו מר למפל המשכו של הילד וגם אם הילד ישתנה בתפנית חדה עדיין הוא יהיה המשכו של הילד וששניהם אזוקים בידיים כסוהר ופושע ושגורלם קשור זה בזה ושאוילי הגיע הזמן שמר למפל יביט בראי ויראה את עצמו כמו שהוא באמת וכשהוא היינו מר למפל יושב בחדרו ומעשן את המקטרת שלו ומאזין לכמה מנגינות בו זמנית וקורא את סיפור המורה מ מקס ומוריץ הוא בעיקר מנסה לעשות רושם על עצמו כאילו שמדובר במיומנות שימושית שרק הוא התברך בה בעוד איש אינו מעוניין כלל במיומנות זו כאותו אחד שכתב עבודת דוקטורט על קטרי קיטור בעידן קטרי החשמל והדיזל ושהרעיון שלו לבקש סליחה מפני עצמו הוא באמת מגוחך שכן לא עשה לעצמו דבר ולא פגע בעצמו ולא הטיל בעצמו מום ואם גילה במהלך נעוריו אומץ או פחדנות הרי שזה היה נכון לאותו רגע ואין לו זכות לצפות מעצמו ליותר או לוותר לעצמו ואולי מוטב כי ישרים סוף־סוף עם עצמו ויחדל לייסר את עצמו על עברו ואין עברו שונה מהותית מעברם של אנשים אחרים ושלכל אחד

זכורות הצלחות וזכורים כישלונות אלא שהוא אינו מסוגל להישיר מבט ולהביט בעצמו בראי ובכך הוא מגחיק את עצמו ועוד חשש מר למפל כי הילד עשוי לומר לו כי בקשת המחילה שמה אותו היינו את הילד במצוקה שכן סירוב לקבלה יתפרש כנשיאת עול נוסף על עצמו ואם לא די במה שהוא נושא ממילא על גבו יהיה עליו גם לשאת את רגש האשמה של מר למפל המבוגר ומרוב שהטיח בעצמו דברים הלך מר למפל אל הפסנתר וניסה לנגן את הקונצ'רטו ליד שמאל של ראוול שנכתב לפסנתרן מוכשר שאיבד את ידו הימנית בקרבות אלא שמרוב שהקונצ'רטו קשה ניסה לנגן את שראוול כתב ליד שמאל בלבד בשתי ידיים אך לא צלח גם בכך שכן ראול לא חסך בקושי ורצה שהקונצ'רטו שמנוגן ביד אחת יישמע למאזינים כאילו הוא מנוגן בשתיים וייתכן כי יתמלא כעס על עצמו וילך לראי ויראה גבר מבוגר נטול כל ניצוץ נעורים המזיע בפנים וינסה לשטוף את פניו ולהביט שנית במראה ובסופו של דבר ייתכן אף כי יחבוט בעצמו וייתן לעצמו סטירות לחי עד שיירגע ויבין כי למפל הילד מנוע מלבקר אותו בזמנו ועוד עשוי הוא להבין כי קשה לצפות מילד אפילו מעצמו שידע להבין את כל נבכי נפשו שלו כמבוגר ומשיירגע יחזור לחשוב על מה שיעשה כשייפגש עם מר למפל הילד לכשיתהדקו ההדבקות במכונת הזמן הביתית ושמה מאוד כי לא קיימת כנראה אפשרות שמר למפל הילד יבקר אותו בגילו המבוגר שכן חשש שמי שמסוגל לקלל את המורה שלו בצורה כה בוטה יהיה גם מסוגל להטיח בו עלבונות ודברי תוכחה שאמיתותם זועקת בפנים וייתכן מאוד שמר למפל המבוגר יעודד את מר למפל הילד ויצוין בפניו את הישגיו בתחומים שונים ומר למפל ימסור ללמפל הילד מבין אצבעותיו העייפות מעטפה קטנה ובה צילום קטן ומלבני כמו של פעם שטרם נראה ובצילום ילד הדומה ללמפל הילד אך גדול ממנו בשנתיים עומד ליד אופניו במכנסיים קצרים בצבע כתום נוח מאוד לרכיבה ולרגליו נעליים חזאיות שחורות שישמשו אותו למשחק כדורגל במגרש החול שבקצה הרחוב.

וההדבקות במכונת הזמן התייבשו אך לא התמצקו.

חלל

בפרק זה יסופר על מר למפל המנסה להימלט אחורה בזמן

ודווקא הרעיון של מסע חד-כיווני לחלל מצא חן מאוד בעיני מר למפל עד כדי כך שלא שם לב לכך שהשיר שמתנגן ברקע הינו השיר העשרים ושלושה מתוך עשרים וארבעה שירים שמרכיבים את מסע החורף של שוברט ושמו של שיר זה רב משמעויות כמו למשל השמשות שמוליכות שולל והכוונה היא לריבוי של שמש שבשמים ומר למפל חשב שגם השם השמשות המתעתעות יתאים ואולי אפילו השמשות המביעות צינה ומטבע הדברים התייחס השיר לשתי שמשות לפחות ובמקרה זה לשלוש בדיוק ולכן חשב מר למפל כי אולי בטרם ינוע בחלל בין הכוכבים השונים ובטרם יסתבך בכבידה של גורמי שמים צחיחים עטורי גופרית ונחושת ובטרם ייאלץ להחליט מי מבין השמשות היא השמש שסביבה הוא חג בדרך כלל ובטרם ייאלץ לשתות מים מזוקקים כאילו הוא מוגהץ ולאכול במשך שארית חייו אוכל מרוכז משפופרת או ממגשית אלומיניום אולי עדיף לו לחזור אחורה בזמן אל ילדותו ולא מעט זמן הקדיש לכך

שאוּלי כדאי לייצר אלומיניום בטעמים שונים כדי להקלות את טעם הלוואי של המגשיות וחשב שאולי העניין של נסיעה לחלל בכיוון אחד בלבד בעיתית משהו בעיקר אם בהיותו מרוחק ירצה להביא איזושהי הקלטה נוספת שמונחת על המדף שבחדרו בבית עם השבשבת על הגג או ספר תווים או מצית וטבק למקטרת שלו ועדיין לא היה בטוח איך יפתור את עניין נגינת התקליטים בחללית במצב של חוסר כבידה או לחלופין כבידת יתר וחשב לכן שאולי בטרם יחליט סופית לגבי הנסיעה לחלל ינסה להתרחק ממצבו הנוכחי שבו חייו מונעים ממנו לשבת ולשמוע מנגינות במועדון שלו להאזנות פרטיות ומונעים ממנו להגות ולהתחבט בדברים טפלים כרצונו ואולי מוטב שינסה לזוז במרחב הזמן ולא במרחב המקום היינו על ידי תנועה אחורה בזמן לילדותו הרחוקה וכך יוכל גם לנסות לסדר כמה עניינים לא פתורים בעברו ועל כך יסופר במקום אחר ואולי אפילו לחוות מחדש את ילדותו שהיתה כה מרוחקת עד שתמונות נוף ילדותו נראו לו בצבעי שחור-לבן בלבד ועוד יותר השתעשע במחשבה שאולי יוכל להפוך לאבא של עצמו ולא מתוך תסביך אדיפלי כזה או אחר חס וחלילה או מתוך רצון להתריס על ערכי החינוך שהרי מר למפל מורה במקצועו וחש שליחות בתפקידו אלא בגלל ובעיקר משום שבילדותו אמרו לו לא פעם שמוטב שלא יחזור לביהם מבלי שיביא את אחד מהוריו איתו ומתוך שחס

על הוריו שפקדו את משרדו של מנהל בית הספר יותר משפקדו את היכל התפילה חשב כי הפיכתו להורה של עצמו תפתור בעיה זו עד לסיום לימודיו בבית הספר או עד לסילוקו מבית הספר או עד לשינוי במדיניות הענישה והכוונה למוקדם מבניהם ומתוך שלא רצה להעמיס על זכרוננו פרטים מיותרים החל לרשום את שיעשה בחזרתו לאחור ומיד חשב על משחק כדורגל בשכונה וחשב בעניין תיקוני העבר שהפעם לא יירתע מלשים יד על... ולא זכר אפילו את שמה אם כי זכר היטב את מראה גופה הנערי ואת החולצה המכופתרת הלבנה־אדומה שאהבה ללבוש שהיתה מגוהצת במגהץ אדים חשמלי ואיך היה מסתכל מהצד ברווח שבין הכפתורים לתוך החולצה ובודק אם הגיעה עת לעשות סדר בעניין ואולי אפילו לתעד פרק־פרק במסעו אחורה בזמן ונזכר איך היה פורץ החוצה מהכיתה שבקומה השלישית בו ברגע שהצלצול היה נשמע והכדור בידו והיה דוחף את דלת הכניסה לכיתה מבלי ליתן מחשבה אם מישהו עומד בצדה השני והיה רץ במורד המדרגות אל החצר והיה יורד את המדרגות בדילוג יחידים ובזוגות ובשלשות ולא היה במעשיו טעם רב שכן היה עליו להמתין לחבריו למשחק שהיו יורדים באתנחתה והיה מגיע לחצר עוד טרם גווע הצלצול היינו ממש בתוך מספר שניות ולא הבין איך הוא ששנא את המורים והמורים שנאו אותו הפך למורה בעצמו וכשהיה מגיע לחצר

בית הספר הרגיש כי הנה התעורר והיה מטלטל את
 גופו לצדדים כדרכו של כלב שנחלץ מהמים והבין
 שגם אם יבעט את הכדור בחוזקה לא יצליח להוציא
 את הכדור מחצר בית הספר או לבעוט את הכדור
 לגובה כזה שהכדור לא יחזור ומתוך שרצה לנוע
 אחורה בזמן אל ילדותו החל לבנות לעצמו מכונת זמן
 פשוטה מכנית בעיקרה ללא מעגלים חשמליים ולקח
 מר למפל קופסת נעליים כתומה שבתוכה מגולגל ציר
 הזמן על גליל נייר קטן ואת הזמן אחורה מזיזים על
 ידי משיכת פס הנייר שעליו ציר הזמן אל מחוץ
 לקופסה ועל הנייר יש סימונים די מדויקים לציון
 השנים כמו עכשיו או לפני אלף שנה או זהירות תקופת
 הקרח יש סכנת החלקה או ציון אזהרת מסע מפני
 דינוזאורים והבין שעליו לתכנן את המכונה היטב
 שלא ינוע בטעות לזמן שלפני תחילת העולם ולכן
 רשם אזהרות וסימן סימונים בהתקרב לזמן הרחוק
 בלשון נא להאט את התנועה או סכנה ברא עמקתא
 לפניך ואת החזרה בזמן אל ההווה עושים על ידי
 סיבוב ידית שמושכת את ציר הזמן בחזרה לתוך
 המכונה וגלגולו בחזרה למקומו ועוד שם בקופסת
 הנעליים קלידוסקופ שתפקידו למנוע תנועה לא
 מתוכננת לכיוון העתיד והניח כי ברגע שיחליט על
 גודל הידית וצבעה תהיה מכונת הזמן מוכנה לשימוש
 ראשוני וכבר חשב על הדברים שיעשה מיד עם הגיעו
 לעבר והחליט שיגביל את עצמו לשלושה דברים

שיעשה בעבר בטרם יחזור ורצה מאוד להתחיל במסע ואפילו ארז בחפזון וחשב על כך שתחנתו הראשונה תהיה ביצירת עצמו והפיכתו לאביו ומתוך שמר למפל רואה עצמו כאדם תכליתי שאינו רוצה לבזבז זמן ואף לא זמן שעבר רצה להמשיך משם מיד לכיתה ולישב בין הספסל האחרון בכיתה לבין הקיר ולהתנדנד על הכיסא כששתי רגליו במעבר והכדורגל מוכן מתחת לכיסא כך שברגע שיישמע הצלצול לא רק שלא יסגור את המחברת שאולי בכלל לא טרח להוציא ולא רק שלא יכניס את הדברים לילקוט ויסגור את האבזם אלא יהיה הילד הראשון מבין כל ילדי הכיתות שבפרוזדור שירוך החוצה מהכיתה כשהכדור בידו וירד במהירות במדרגות ויהיה הילד הראשון בבית הספר שמגיע אל החצר ויהיה הילד הראשון בעולם שירוך עם הכדור לכאן ולשם וכשהיה משחק בכדור בחדר המדרגות בבית הוריו היו השכנים המבוגרים צועקים עליו שלא ירעיש ושהכדור עושה כתמים על קיר המדרגות ורצה לחזור לשם פעם נוספת כמבוגר ולשחק בחדר המדרגות כשכל השכנים המבוגרים ממנו יתחלפו בצעירים ממנו ויסתכלו עליו כאילו הגיע מכוכב אחר ויבעט בכדור בנעליים השחורות שלו שהיה קונה עם אמו לא לפי היופי שלהן אלא לפי ההתאמה שלהן למשחק בכדור ולבעיטות ורצה להיות שוב זה שבוחר את הקבוצות ותמיד נהג לקחת איתו את הפחות טובים ואת אלו שלוקחים אחרונים

באי־חשק או משאירים על הספסל כי רצה להציל אותם ולשאת אותם איתו והעדיף תמיד לשחק כשהכף נוטה נגדו ממש כמו שהצבע בכוס המיץ של אותם ימים היה שוקע לתחתית הכוס אם היו משאירים אותו מספיק זמן ורצה גם לשים את ידו על זו עם הרווח שבחולצה שכל כך אהב אך התבייש בכך בעבר שמרוב שרצה לחבק אותה כך התבייש ונרתע ולא עשה כלום והרגיש עם זה רע ואפילו נמנע מלהביט בעיניים ורצה לאחוז אותה בעומד ברחוב מתחת לפנס של פעם היכן שהיו יושבים בקצה המדרכה וסופרים את הימים שנשארו עד לסיומו של החופש הגדול ופשוט נהנים ביחד כמפלט מעולמם של המבוגרים ורצה לנשק אותה בנשיקה כה ארוכה ועמוסת רגש עד שכמעט וישתחרר במכנסיו ולא יוכלו להפריד את הנשיקה שלהם וייקחו אותם באמבולנס עם סירנה של פעם לבית החולים ויפרידו את הגשרים שלהם בשיניים בניתוח מיוחד והדבר השלישי והאחרון שרצה זה לפגוש את המורה לצרפתית שהיה מזמין אותו שוב ושוב אל הלוח ומאלץ אותו לכתוב את כל הטיות הפעלים והיתה הכיתה יושבת ומסתכלת באומלל היינו במר למפל שלא ידע הרבה יותר מ־je suis tu es il est ואחרי זה כבר היה מתבלבל והמורה לא רק שלא היה מרפה ממנו ודורש ממנו הטיות לפעלים שאינם קיימים אלא היה פונה אל הכיתה ואומר בנימה לא מבוטלת של

כאב שמר למפל הצעיר מאוד מתקשה בפעלים
 ושעלינו לעזור לו בתרגול ואם לא די בכך הרי אוהב
 הוא היינו מר למפל את פ.ט שיושבת בכיתה ושכולנו
 נעזור למר למפל להצליח איתה ומר למפל היה מדביק
 את פניו אל הלוח מרוב בושה ומזיז ראשו פעם לצד
 זה ופעם לצד האחר כשבשבת שתהיה יום אחד מעל
 ביתו ובעוד אפו לחוץ אל הלוח היה מחפש פרצה
 במסגרת העץ שמסביב ללוח כדי שיוכל להציל את
 הנקודה שרשומה על ה־i במילה il et והיו למורה
 לצרפתית בובות בכיתה ואפילו פוסטרים של נסיכות
 על הקיר ופעם כששאלו את המורה אם התחתן אמר
 שלא היה לו המזל הנדרש לשם כך וככל שתכנן את
 שלושת המפגשים שלו בעבר כך הבין כי די באלו
 למסעו הראשון בעיקר לאור זאת שאת השמים
 מאירות שלוש שמשות מתעתעות וכי הפיכתו לאבא
 של עצמו ומשחק כדורגל בחצר בית הספר ובחדר
 המדרגות של ביתו ומפגש מחודש עם המורה
 לצרפתית ימקדו את מחשבתו ועל קופסת הנעליים
 היו כמה סימנים של חברת הנעליים ומחק אותם מר
 למפל וחש שהנה סוף־סוף הוא יצליח ולו לזמן מה
 לפרוץ החוצה בריצה מעצמו וזכר כי אהב בילדותו
 מנגינות פשוטות יותר כמו סימפוניות של סיביליוס
 ואת הקפריציו איטלקי של צ'ייקובסקי אבל בעיקר
 אהב את המארש הצבאי של שוברט לארבע ידיים
 שנכתב על ידי אותו השוברט ששנים רבות מאוחר

יותר יאזין למסע החורף שלו בביצוע של בריטן ופיטר פירס ויהיה זה אותו בריטן שייפגש עם שוסטקוביץ ויהיה זה אותו בריטן שישלח את פיטר גריימס לים בלוויית השוליה שלו שלא רק שלא יחזור בחיים אלא בגדיו יהיו ספוגים במי ים מלוחים וחשב מר למפל שאין צדק בכך שמביאים שוליה אל מותו כדי שהסיפור של גריימס יזכה להצלחה ובגילו הצעיר טרם הכיר את גימ"ל ולא היה לו אדם קרוב שיבין אותו ובצעירותו היה שותה כוס גוזז מסיפולוקס אמיתי וחשש מר למפל לעניין הקופסה אם תעמוד בעומס המסע וחיזק אותה לא סתם בנייר דבק אלא באיזולירבנד הידוע גם כמבודד פיזי-כימי שהוא גם הרבה יותר חזק מנייר דבק וגם מבודד מפני קצרים חשמליים שכן לא רצה שקצר בביתו שלו היכן שהשבשבת על הגג יזלוג אל העבר וייצור קצר שרק יעמיק את פער הדורות ומאידך לא רצה שמשקעי העבר יעברו אל העתיד ומתוך שהרגיש שהתקדם בחייו החליט לשמוע את הרביעייה הידועה של שוברט שהיא בעצם חמישייה עם פסנתר ועדיין לא היה סגור עם עצמו לגבי המסע בחלל וגם היה מוטרד בעניין מה שיקרה בזמן שיטייל בעבר אם והלווייתן ישלח לו אותות או אם הדוור יביא מכתב מגימ"ל או אם מישוהו יענה למודעה שלו ובכל זאת החליט שדי לאותו היום ושכל מחשבה שתופיע בראשו בזמן ההאזנה לשוברט תירשם על נייר ותטופל מאוחר יותר

וכל חייו רצה לקבל תשובה מעצמו מדוע לא סיפר להוריו על המורה שהשפיל אותו מול הכיתה כמעט מדי שבוע כבמעשה שבשגרה ורצה לתקן את מאבקו במורה ולחזור לכיתה ולסרב לחזור למקום הישיבה כך שהמורה יתפקע ואולי לבקש עוד ועוד תרגילים מול הלוח עד שייגמרו כל הפעלים בצרפתית ורצה לחרוק עם הגיר על הלוח כך שהחלונות יתנפצו ורצה לאחוז את פ.ט. שאכן אהב בידיו ממש כמו שאחז בכדור ולרוץ איתה אל מחוץ לכיתה ולרדת איתה את המדרגות אל החצר ולהעלות אותה אל החללית החד-כיוונית ולנסוק לכיוון השמשות המתעתעות ולעבור בין השמשות ולהציל אותה מהמורה ומכל איום המבוטא בפעלים המוטים שנרשמו באבקת גיר על הלוח והיא תצא יחד איתו למסע החד-כיווני בחללית הלבנה ועדיין התלבט בשאלה מי יסובב את הידית חזרה במכונת הזמן שצבעה עדיין לא ברור והחליט שישאיר בידיו פ.ט. את הבחירה לגבי הצבע ועוד רצה מר למפל לציין בפני עצמו כי המים במגהץ האדים שבו גיהצו את החולצה הלבנה־אדומה עם הכפתורים. היו מים מזוקקים.

ארבע אותיות

בפרק יסופר על מכתב התשובה של גימ"ל

וכשקיבל מר למפל את מכתבה של גימ"ל עצר את רוב המנגינות השונות שנשמעו בחדרו והתלבט אם לעצור גם את יוליוס פאצק ששר את שיר האדמה של מאהלר שהרי זמנה של קטלין פארייר ששרה לצדו היה קצוב והתיישב על הכיסא החביב עליו והחליט כי בטרם יפתח את המעטפה שהיתה קלת משקל ינחש את אשר כתוב בה וידע מר למפל כי גימ"ל מכירה אותו היטב ובטח בה שתבין את המסר שלו במכתבו בן המילה האחת ודי ברמז מצדה כדי שיבין את המסר שלה שכן הבין אותה וראה אותה כאילו לא השתנתה במהלך השנים וקרא בקול רם את הכתובת שעל המעטפה שכן חש כי בראותו את כתב ידה ישמע גם את קולה וקולה רעד כפי שרעד עת נפגשו באקראי בפרוודור והיו מסירים את בגדיהם בחיפזון ועצם עיניו ודימה איך גימ"ל קוראת את מכתבו ולוחשת לעצמה אכן לא יכולת לומר זאת טוב יותר ומיד היא חושבת על מילה או על מסר מקודד כמענה למכתבו שלו וחשב איזו מילה תתאים לגימ"ל

כדי להשיב לו ומיד רצה לקום ולהשמיע את החלק של פארייר ומתוך שחשש כי יקום שוב ושוב ויסב את תשומת לבו מהמכתב ויעכב את קריאתו קם מר למפל פעם אחת ואחרונה וניגש אל המכתבייה שבחדרו ולקח משם נייר דבק וחזר אל כסאו וחיבר את זרועו השמאלית אל מסעד הכיסא וליפף גם את ירכיו לכרית שבכיסא ואת רגליו ניסה לחבר לרגלי הכיסא אך נוכח כי ביד אחת הדבר מעבר לכוחותיו וכל הזמן הזה חשב על המילה שתתאים לגימ"ל לשלוח לו וחשב תחילה על החמצה אך דחה מילה זו שכן פירושה מובן לכל ואינו מכיל מסר מוכמן המובן רק לשניהם ואז חשב על תחייה שרומזת על כך שלא הכל אבוד ושאפשר לשקם אף יחסים אלו שהיו בתרדמת שנים כה רבות ולאחר היסוסים לא מעטים מצא מילה זו כלא מתאימה שכן תחייה מעידה על התחדשותו של דבר שחדל והתלבט על מילה שתביע גם את חותם הזמן שעבר וגם את ההכרה שאת גלגל הזמן לא יוכלו להסב לאחור וחשב שמילה זו בת ארבע אותיות בלבד מתאימה מאוד לסגנונה של גימ"ל שכן גימ"ל נהגה לקצר בדבריה ותמציתית בכתיבתה ועצם מר למפל את עיניו והחליט לפתוח את המכתב אף על פי שתוכנו כבר היה צפוי בעיניו כי חש את המסר בכתבה של גימ"ל שעל המעטפה ורצה לפתוח את המכתב בידיו ונאלץ להביא את המכתב אל ידו השמאלית שחברה לכיסא באמצעות נייר דבק ובטרם פתח את

העטיפה בדק את הבול שעליו טבועה תמונתה של
סילביה פלאט והוציא מהמעטפה נייר בהיר ויפה
שקופל במדויק לשלושה חלקים ובו נכתב במכונת
כתיבה ובאותיות גדולות המסר הבא:

למר למפל הנכבד שלום

לפני ימים מספר קיבלתי את מכתבך.
הייתי מאוד מופתעת מכך שידעת את כתובתי
ואולי אף מופתעת מכך שבכלל זכרת אותי ואולם
לאחר שהתלבטתי רבות אם לפתוח את המעטפה או
להשליך אותה כמות שהיא אל הפח החלטתי לאחר
שנועצתי בדבר עם בעלי לפתוח את המכתב.
לכשפתחת את המעטפה מצאתי בו פתק לבן
שעליו רשמת בכתב כמעט לא קריא מילה אחת בלבד
— כנראה את המילה סיפולוקס מחוקה בקו אך איני
בטוחה אף בזאת כי הכתב מאוד לא קריא.
ככל שניסיתי להבין מה פשר המילה לא הבנתי מה
המסר או לחלופין מה הבדיחה שבדבר והעניין עדיין
סתום בעבורי.
למעשה נראה לי שלאחר זמן כה רב ומעללים
שאינם כה מכובדים מוטב היה לו כתבת משהו קצת
יותר ברור או לחלופין אולי אף עדיף שלא היית כותב
כלל ונמנע מכתבי חידה שאיש זולתך אינו מסוגל
להבין ולאיש זולתך אין את העניין להבין.

למרות השנים הרבות שעברו עודני זוכרת כמה ממעלליך כמו למשל שאינך אדם נאמן כלל וכי נהגת לנהל יחסים במקביל מבלי שהדבר הפריע לך ולא בחלת אף ביחסים מקבילים בן שתי חברותי שחלקן להן דירה במשותף וזכור לי גם כי אף לאחר שביקשתי ממך כי תתרחק ממני לא עמדת ביצר ועקבת אחרי ברחובות העיר וגם זוכרת אני אם איני מתבלבלת איך קבענו בביתי ערב אחד והכנתי בעבורך עוגה עם תותים וקרם ונשארתי ערב שלם ממתינה לך כי שכחת לבוא.

אתה זכור לי במעורפל כאדם המרוכז בעצמו ובעולמו כאדם שהזולת מעניין אותו רק בהקשרו שלו וכאדם שבמעשיו אינו חדל לפגוע בזולת אף באופן שאינו מודע לו.

בחיוך־מה שואלת אני את עצמי אם עודך כזה או שאולי בחלוף השנים הרבות הנך אף גרוע יותר שהרי רבים הם האנשים המתבצרים במוזרותם ככל שעוברות השנים.

כאמור איני יודעת דבר על חייך ואם השתנית במהלך השנים אך אני השתיתי מאוד וטוב לי בחיי עם בן זוגי ומשפחתי ולכן אבקשך למחוק כל זיכרון ממני ולוותר על כל ניסיון להחיות את יחסינו. ככל שלא נעים לומר זאת אנחנו אנשים זרים וזיכרונות משותפים כמעט ואין לי ממך.

יש לי זיכרונות נוסטלגיים לגברים שהכרתי בעבר — איני מכחישה זאת ואני אף בקשר מסוים עם כמה ממכירי בטרם נישאתי אך אתה אינך נמנה עם אלו ששמרתי עמם על קשר או אלו שיש לי עניין בקשר עמם.

ולפני שאחתום את מכתבי אומר כי מאחלת אני לך חיים בריאים וטובים רחוקים ממני ככל האפשר ובעיקר שתימנע מכל יצירת קשר עמי בעתיד ובכלל זה מענה כזה או אחר למכתב זה שכן הדבר יתפרש כהטרדה בעיני.
בברכה ג'קי

ומר למפל שמת את המכתב מידו והביט בו מוטל על הרצפה וניסה להתכופף כדי להרימו אלא שהיותו קשור למסעד הכיסא ולכרית הכיסא מנע זאת ממנו ונאלץ להתכופף עוד ועוד עד שלבסוף נפל מר למפל עם הכיסא על הרצפה ונחבל בלחי כאילו הרצפה סטרה לו והיה מר למפל מבולבל מאורכו של המכתב ומחוסר הבהירות שבו ולא הבין מדוע גימ"ל מזכירה לו את מעשה שתי השותפות שהרי ידעה מן הסתם שזוכר הוא זאת היטב ואולי אף טוב ממנה ובדק בעזרת לשונו אם כל שיניו במקום שכן חש טעם חמוץ של דם בפיו ולאחר שהבין כי עבר את הנפילה בשלום יחסית בעוד הכיסא מחובר אליו החל לזחול לאטו לכיוון המטבח כשהוא גורר איתו את כיסא

המחובר לידו השמאלית ולירכיו ופתח במחי יד את הדלת של תנור האפייה והכניס את ראשו לתוך התנור ואת ידו הימנית שלח אל המפסק והפעיל את תנור האפייה במלוא עוזו ובעוד גופי החימום מתלהטים החל מר למפל לחייך על כך כי צדק בתחזיותיו לגבי תוכן המכתב שהרי גם המילה חותם הופיעה במכתבה באופן כזה או אחר ולא בהערות שוליים אלא בנקודות מפתח וראה מר למפל בכך אות כי לא לחינם שלח את מכתבו וכי עתידם עוד לפניהם וכי אם ינהג בסבלנות מספקת ובהכלה לרגשותיה הרי יוכלו לטעום זה את טעמו של זה ולהתייחד מחדש כבר בעתיד הקרוב וחש מאוד לא נוח כשהחל התנור להתחמם שכן היה תנור חשמלי אם כי מיושן למדי וכאב למר למפל הגב מהנפילה לרצפה ומתוך ששמח על כי חזה את שנכתב במכתבה של גימ"ל עוד בטרם קרא אותו החל מר למפל לשיר תחילה כשראשו בתוך התנור ולאחר זמן־מה משהזיע והזיעה שרפה בעיניו והוציא את ראשו מהתנור וניסה להצטרף למילות השיר על האדמה שנשמע ברקע ומתוך שהיה מר למפל חסכן בטבעו הוציא במהרה עוף מהמקרר והכניסו כמות שהוא אל התנור הלוהט והמכתב אשר נפל עם חלקו הכתוב כלפי מטה הוכתם משמנוניות הרצפה והיו האותיות מחליקות במורד הדף ומתפזרות בחדרו של מר למפל וחלקן נפלו היישר לתוך החריצים שברצפת העץ ומר למפל הסתכל בראי ושאל עצמו אם היה בסדר.

הריאיון הראשון

בפרק זה יסופר על הריאיון הראשון שערך מר למפל עם מועמד להחליפו

ומר למפל התרגש מאוד לקראת המפגש עם המועמד הראשון וחיכה כבר מאותו הבוקר לבואו של המועמד ורצה להיראות כפי שהוא באמת בפני המועמד שכן האמין שככל שיציג את עצמו באופן הנאמן ביותר לעצמו כך תצליח ההתאמה טוב יותר וכך יוכל המועמד להיות מודע יותר לסך דרישות התפקיד ובכל זאת סידר מר למפל מעט את חדרו והסתיר בארון את התווים שהיו מונחים על השולחן ולאחר שהניח את התווים על הפסנתר נדרש לשאלה מי הוא באמת מר למפל שכן היה בטוח שיישאל במוקדם או במאוחר על ידי המועמדים השונים והחליט בשלב זה לענות כי אין לו תשובה ברורה אם כי להערכתו תוך עשור שנים תהיה תשובתו מגובשת וכי כנראה הוא סך כל המרכיבים השונים המצטרפים יחדיו לכלל הווייתו וידע מר למפל שיש מרכיבים לא ברורים באישיותו ואף כאלו הסותרים מרכיבים אחרים ובכל זאת חשב שזו ההגדרה הטובה ביותר

לשעת בוקר זו שעה שעמד ליד החלון והציץ לכיוון הרחוב כדי לדעת איך נראה המועמד וכדי להימנע מהפתעה במפגשם הראשון והיה מבטו של למפל סורק את הרחוב מצד לצד ממש כשם שהיתה השבשבת שעל ביתו מפנה את מבטה לכאן ולכאן ולבש את הבגדים הרגילים שלו כי רצה להיות עצמו עד כמה שאפשר ואפילו נמנע מאכילת בצל ובשעת הצהריים פתח את הדלת ואל חדרו נכנס המועמד שהיה שונה ממנו מאוד במראה ובגיל ואף בלבוש ולמעשה חשב מר למפל שאין ביניהם דבר משותף ונרתע מר למפל ממעילו הכבד של המועמד שכן למר למפל היה בדרך כלל חם מה גם שלא הצליח לדמיין את המועמד עומד כילד ליד אופניו של מר למפל בילדותו והזמין את המועמד לישב בחדרו והמועמד התיישב בכיסאו של מר למפל והחל לגרד את אוזנו והדבר עורר במר למפל מחשבה מצד אחד על חוצפה וחוסר כבוד ומנגד התפרש כנטייה טבעית למקם את עצמו במרחב באופן דומה לזה של מר למפל ומר למפל מזג לו כוס מים שאינם קרים מדי ושאל את המועמד לשמו ולעיסוקיו השונים והמועמד אמר לו שהוא בנקאי במקצועו ומר למפל לא ידע אם מדובר באמת או בבדיחה ומר למפל נזכר בראיונות שונים שעבר בחייו כמו אותו ריאיון שקם באמצעיתו ופשוט הלך אל הדלת כי נעלב מכך שמציעים לו שכר כה נמוך או בריאיון שנשאל אם השמעת מוזיקה היא

טקסט אשר יש לדבוק בו ואסור לחרוג ממנו או מופע אשר בו התווים הם מקור השראה אך אפשר לחרוג מדי פעם מההוראות המפורשות אם הדבר משרת את המסר המוזיקלי ונכנס למחלוקת כזו עם המראיין עד שהתחילו לצעוק זה על זה והקניטו זה את זה והמועמד לא הבין את עניין הסיפולוקס ומר למפל רצה לומר שזו בדיחה פרטית אבל עצר עצמו שכן לא מדובר בבדיחה כלל וכלל וכך ישבו שני הזרים בחדרו של מר למפל ושתקו ומר למפל ניסה להבין אם בשתיקתם חושבים הם על דברים דומים כמו למשל שבכל ההצלחות שלו היה קורטוב לא מבוטל של כישלון ואם יש מקום לשניהם במועדון להאזנות פרטיות ואז אמר מר למפל משפט שראשיתו מגומגם והצהרתי כפתיחה צרפתית ואמר שהעניין הוא כזה שאני מחפש מישור שיחליף אותי בלהיות עצמי זאת אומרת שאתה באם תתאים לתפקיד תעשה את כל אותם דברים שאני לא רוצה לעשותם ותייצג אותי בכל מקום שאין ברצוני להיות בו וחוז' מטיפולי שיניים אתה תעשה הכל במקומי והאיש הקשיב ואמר שזה יכול מאוד לסייע לו בעבודתו בבנק אם ירכוש זהות נוספת ואולי אפילו יסייע הדבר בידי למעול בבנק ושאינו חס או מרחם על בעלי הבנק ושאל את מר למפל מה הוא עושה לפרנסתו ומר למפל השיב שהוא מורה למוזיקה ומחנך ומובן שזו אחת המשימות המרכזיות בתפקיד אבל האיש המשיך ואיך יקבלו את זה שאני מחליף

אותך שהרי אינני אתה ובכלל אין לי מושג במוזיקה
ושבבנק הוא שורק לעתים את בלט מפצח הכספות
שמנוגן פעם בשבוע על יד אוטו גלידה שחונה ליד
הבנק ודי לו בכך ומי ייתן לי להיכנס לכיתה שהרי
אחרי הכל אינני מורה אלא פקיד בנק שלא רואה קהל
רגיל אלא רק כאלו שפשטו את הרגל ומתחננים
שהבנק יחוס עליהם ומר למפל חשב ואמר שאת
התלמידים באמת לא מעניין מי מלמד אותם ושסביר
להניח כי ימררו את חייו של המועמד פחות ממה
שממררים הם את חייו של מר למפל ואת כל מה שהם
לומדים בשנה בכיתה הם ילמדו אם ירצו בכך בשיעור
אחד באוניברסיטה ושאוּלי יש מקום שבו מוזיקה
ואשראי נפגשים והאמת שלא פעם החליט בעצמו
ללמד את התלמידים דברים שאינם קשורים למוזיקה
והם לא התנגדו ולא גילו עניין או רתיעה מיוחדים
כיוון שהתרגלו לקבל במשך היום שטף אינפורמציה
שרובו אינו בעל משמעות לגביהם ודווקא החיבור בין
מוזיקה ואשראי אינו כה מקרי שהרי הרבה אמנים הם
עשירים מופלגים וחלקם עניים מרודים שישנים על
אריזות קרטון בצידי המדרכה אבל ברור שמוזיקה
מאפשרת לאנשים להשתוות במעמדם ולא במקרה
שרו העבדים בשדות הכותנה שירים מבוקר עד ערב
ולא במקרה לכל מפעל בארצות מסוימות יש מקהלת
פועלים ובכל זאת שאל המועמד איך אוכל ללמד
אותם את שאתה מעוניין ללמד אותם ומר למפל אמר

שגם הוא היינו מר למפל מצליח רק לעתים רחוקות
ללמד את תלמידיו משהו חדש ורק נדירות את שהיה
מעוניין באמת ללמדם וכי לרוב אינו מלמד אותם דבר
שכן מרביתם מרעישים ומפריעים במהלך השיעור
והמועמד הקשה ושאל אם כך מה אתה עושה בכיתה
ועל כך היה קשה מאוד למר למפל לענות וחשב לא
מעט ואמר אני בעיקר מתמודד בכיתה עם התלמידים
ועם השעון ומקווה שהזמן יעבור והשיעור ייגמר
ושבעצם במהלך השנים זכה לראות עץ תרזה גדל
תחילה מתחת לחלון ואחר כך מעליו וללמד יכול כל
אחד לעשות טוב ממנו ומתוך שהוא מסביר דברים
שהתלמידים לא מקשיבים ולא לומדים ולא מבינים
פיתח משחקים כמו למשל לראות עד כמה הוא יכול
להסביר דברים מופרכים מבלי שהתלמידים יעירו לו
על כך כמו למשל על סולם ריכטר שיש סולם מז'ורי
ומינורי ושיש גם אות סיום לסיוט ליל חורף והוא
מרגיל אותם להאזנה ברוח הזמן היינו להאזנה לשקט
ולרעש ואפילו להאזנה לצלילים ברחוב וגם למגנינות
שונות שבאות למאזין בו זמנית כפי שקורה לא פעם
בבנייני מגורים והמועמד שאל ואתה סובל בשיעור?

ומר למפל ענה שלא ממש שכן השיעור מאפשר לו
להסתכל על התנהגותם של הילדים כקבוצה ומזה
הוא מאוד נהנה וגם מחוצפתם הוא די נהנה עד לשלב
שבו הוא חושש שהרעש יביא את המנהל לכיתה מה
שעלול להביך אותו כמורה ושדווקא הוא מעדיף את

התלמידים הערניים על הצייתנים ושלא לפני זמן רב
ניסה ללמד בשיעור אחד על גודל האובדן בכך
שמוצרט מת צעיר ובשיעור שלאחריו לימד את ההפך
המוחלט היינו שמוצרט היה מלחין להיטים ושלדעתו
מוטב היה לו חייו היו קצרים יותר והנה הדבר עבר
ללא בעיה וחשב לנסות ליצור תוכנית שתסייע
לתלמידים לשכוח דברים ממש כשם שהוא עצמו
מנסה לשכוח דברים וחשב לקרוא לתוכנית זו לימודי
שיכחה ומר למפל חש שהמועמד שהיה בנקאי
במקצועו אינו יורד לסוף דעתו ואינו מבין במה מדובר
ואז אמר הבנקאי שהוא רגיל לעבוד בתבניות מאוד
קבועות היינו חמישה אחוזי ריבית לחודש של
שלושים ואחד ימים ואם יש פחות ימים אז מקטינים
את הריבית לפי החלק היחסי ועובדים על זה הרבה
עף על פי שבסופו של דבר אין לזה הרבה משמעות כי
הבנק יודע שרק לעתים רחוקות מצליחים הלקוחות
להחזיר את החובות עם הריבית המוגדלת וכי החובות
גדולים ולאנשים שמגיעים אליו אין ממילא איך
להחזיר את חובם ושהם החייבים כבר מותשים
מנסיונם העקר לשרוד והמועמד חשב רגע ושאל את
מר למפל אם כשהוא משחק שחמט הוא מעדיף
להיות בצד הלבן או השחור ומר למפל חשב על
השאלה ויותר מכך חשב מדוע נשאל שאלה זו ומר
למפל שאל את המועמד אם קרה לו שנהרס לו האוטו
במכונת שטיפה והמועמד השיב שלא ועוד שאל את

המועמד אם הוא יוכל להיות מאוהב במקומו ולהתענגע לגימ"ל במקומו והמועמד זו ביכסאו באי-נוחות תוך הבזק מבט אל הדלת שכן מורגל היה להביט רק על אשתו והמועמד שאל תגיד את כל אלו הייתי אמור להבין מלשון המודעה היינו מחיפושך אחרי סיפולוקס וכדומה? ומר למפל אמר שהוא מעדיף להיות שחור אם כי לרוב יוצא שבמעשיו הוא הלבן והיוזם ולגבי השאלה הוא מייחל לכך שכן כנראה המועמד אינו מתאים והמועמד שהבין זאת בעצמו הציץ בשעון והוסיף ורק עוד שאלה קטנה מר למפל האם זו עבודה ששכרה משתלם? שהרי מעבר להפיכתו למר למפל עליו לתחזק גם את עצמו ועל כך ענה מר למפל שאין לו מושג בכמה מדובר ושאת הבולים למכתבים אל גימ"ל הוא היינו מר למפל ישלם והמועמד הראשון קם ולא נזקק ללבוש את מעילו שכן לא הסיר אותו ואמר בנימוס תודה מבלי שהושיט את ידו ללחיצת יד ובזמן שצעד אל הדלת שאל את מר למפל תגיד אתה לא במקרה קשור לשירותי ריגול בגיוס אנשים ובניית סיפורי רקע? ומר למפל צחק ואמר שהדבר אינו ידוע לו אבל חשב שזה רעיון לא רע ושיחשוב עליו והנה שם לב מר למפל שנעליו של המועמד מצוחצחות ומבריקות וחשב לעצמו שאולי מדובר בשומן של לווייתן ולבו נמלא דאגה ללווייתן ששלח לברר את עניינו של פיטר גריימס ובו ברגע החליט מר למפל שלמחרת ינסה

לסחוב או שמא לגנוב פריט חסר ערך מחנות המצרכים הסמוכה ושברצונו לאכול בצל ומיד לאחר שיצא המועמד מחדרו של מר למפל התיישב מר למפל בכיסאו ובדק אם השתנתה מידת הנוחות של הכיסא ומר למפל נרגע כשחש את המגע הרגיל של הכיסא ומר למפל חשב שלא היה זה ריאיון מוצלח שכן ידע בסופו של דבר מעט מאוד על המועמד ואף לא ידע את שמו ואת גילו ולא השתכנע אם חש בנוח בקרבתו של המועמד ואם יוכל לשתף את המועמד בכל פרטי חייו שחלקם מוצנעים כערגתו לגימ"ל ואהבתו לדגים מלוחים וחשב על כך שאולי מוטב שלא ינחה את השיחה אלא ישאיר למועמד את היוזמה השיווקית והחליט ברמה האופרטיבית כי במפגש הבא יהיה הוא היינו מר למפל זה שאוחז בכלי המשחק השחורים ונזכר שלא שאל את המועמד לגבי בריאותו ולגבי יכולתו להבין מסרים מוכמנים בתוך מנגינה ששולח לווייטן וגם חשב שכדי שלא ישפיע על המועמד יתר על המידה עליו להסיר באמצעות מוחק אצבעים שונים מספר התווים המונח על הפסנתר שפתוח בווריאציה השמינית מתוך ווריאציות גולדברג שסימן בספר בעיפרון רך כמובן שלא משאיר סימנים בעמודים הבאים כפי שלימדו אותו בילדותו כך שהמועמד יבחר את האצבעים שלו וניגש מר למפל אל המקרר והוציא חצי בצל וטרף אותו כתפוח.

המסר הראשון

בפרק זה יסופר על המסר העמום ואולי אף המטעה ששלח
הלווייתן אל מר למפל

והלווייתן המשיך לשוטט במרחבי הים
כשסנפירו מופנה בדרך כלל לכיוון דרום ועיניו
ממצמצות עקב הכלור והפלואור והסול-פור אשר
במים ומשימתו כפי שהוגדרה על ידי מר למפל לחפש
את פיטר גריימס ולבחון את יחסו כלפי השוליה שלו
ולהתריע במידת הצורך וחש שהמשימה שהציב בפניו
מר למפל אינה הוגנת וחסרת סיכוי שכן אין לו היינו
ללווייתן כל מידע לגבי מראהו וגילו של פיטר גריימס
ועוד פחות מכך לגבי השוליה המלווה את גריימס
במסעו בים בסירת הדייגים הרעועה שלהם וכל שידע
מר למפל לספר על השוליה היה היות השוליה בן
גילו של מר למפל הילד ביום שבו צולם מר למפל
עומד ליד אופניו והבין הלווייתן כי אין דרך שימצא
את גריימס ושולייתו במסעם בים ביום רגיל שבו הים
רוגע שכן ביום שכזה הים מוצף בספינות רבות וגם
בקרבת החוף לא יחסרו ספינות רבות בגדלים שונים
וספינות אלו דומות יחסית זו לזו כשני דגי סול ולקרוא

את שם הספינה החרוט על החרטום הוא מתקשה בעיקר לנוכח עיניו הצורבות ולא נהוג על ידי בני האדם לרשום את שם הספינה בחלק הספינה שבתוך המים שכן אין דרכם של בני האדם להתחשב בשוכני הים אלא להפך דרכם להתאכזר אליהם ואם לא די בכך הרי סבל הלווייתן מקור שכן לא היה מורגל לים הצפוני והשמועות על חומו היחסי של זרם הגולף היו מטעות ואף מוגזמות בעיקר מתוך ששחה כנגד הזרם מה שגרם לצריבה נוספת בעיניו ולדלקות באוזניו ורבות חשב הלווייתן על משימתו וחשב שמדובר במהתלה שעורך מר למפל על חשבוננו ולא ממש ירד לסוף דעתה של משימתו והרי אין כמוהו הלווייתן לירד לעומקם של דברים ולא פעם ירד למעמקים ופגש תהומות קפואים ודגים טורפים עם עששית מעל הראש בעלי עין אחת ושיניים חדות ודווקא שם במעמקי לבו של זרם הגולף בעל המים החמימים פגש ב-U-boat דוממה שרכשה לה אחיזה בקרקעית הים הקפואה וששמרה על דממת אלחוט ומלאכיה שהיו רובם כבר בגיל שיבה ולחוצים על קידום לא עודכנו שאפילו המלחמה הקרה הגיעה לסיומה והיו משדרים מסרים מוצפנים במכונת האניגמה והיה הקפיטן משדר מדי בוקר את מיקומו במעמקים ואת מספר הספינות שהטביעו ביום הקודם ורגיל היה הלווייתן לדלות משמעות ממקומות אפלים שהלחץ בהם רב והרגיש הלווייתן לא נוח מכך שבני האדם יעשו ממנו ביום מן

הימים משחת נעליים ובשר משומר ובכלל לא היה מורגל למשימות שכן אחרי הכל היה לווייתן ואהב לנוע במרחב ולהקפיץ אבנים על פני המים ובמיוחד אהב לראות שקיעות בשעות הערב בעודו יושב עם חברים ומפצח צדפות לבנות וחש באפליה שכן ספק אם לווייתנים אחרים מקבלים משימות תחקיר מסוג שכזה וחשב על כך שבניגוד לציפורים שנוודות מעליו בשמים עליו לעבוד די קשה כדי להתקדם ממקום למקום ולא הבין איך הציפורים שעפות ממנו והלאה מופיעות שוב ושוב וחשב שאולי הן עפות במעגלים או שקוטר כדור הארץ מאוד קטן באזור זה ונזכר כי לא מזמן היה לא יותר מדמות לווייתן בתוך ספר על מדף בספרייה של מר למפל בחדרו היכן שהשבשבת שעל הגג נעה לכאן ולכאן ודמות זו נגזרה ונזרקה במעלה הזרם לתוך העולם של יורדי הים כפיטר גריימס ורבות סופר ליד החוף על ידי השחפים על כך שהלווייתן זוכר את טעם מליחות ילדותו וילדותו שלו היתה כצלמית דחוסה בין דפי הספר הדומה יותר לעולמם של הסרדינים מאשר לעולמם של הלווייתנים וחשב שאולי כל העניין במשימה שנשלח אליה הוא בדאגתו של מר למפל לשוליה של פיטר גריימס כפיצוי או המשך לדאגתו של מר למפל לעצמו כילד שתמונתו שבה הוא עומד ליד אופניו מסמלת בעבורו את החלק שבו איש לא שמר עליו מפגיעתם של הסובבים אותו ומפגיעתם של זרים ומהזנחתו של

למפל את עצמו ובהתייחסו אל עצמו כאל מובן מאליו
אשר אפשר לדרוש ממנו עוד ועוד מבלי ליתן תשומת
לב לקשייו של הילד ולזעקת קולו והיה הלווייתן כה
שקוע במחשבות אלו שהמשיך לחתור למגע ולשייט
עד חופי סקוטלנד ולא שם לב שהתבלבל בפנייה
ועבר את אלדבורג עם הבתים הקטנים והחוף השומם
שם היה מקום מגוריו של בריטן ומשם פחות או יותר
יצא פיטר גריימס להפליג בסירתו ללא האופנוע
וככל שהבין הלווייתן את מורכבות המצב כך נזכר
שגריימס היה יוצא אל הים גם בשעת סערה ומעורר
בכך את חמתם של בני עירו על הסיכון שהוא נוטל
ביחס לעצמו ובעיקר ביחס לשוליה שאיתו ומכך
הסיק שככל שהים סוער יותר והספינות מעטות יותר
כך יגדלו סיכוייו להיתקל דווקא בספינתו של גריימס
והיה הלווייתן חג במעגלים מול נמל העיר אלדבורג
וממתין לנפילת חומותיה והיה לוקח את זמנו ומנקה
את לועו משיירי קריל ומפזם את שירת הים והחליט
להסעיר את הים ולגרש את הספינות והחל להשפריץ
בכל עוז דרך הפתח שבראשו כאילו מדובר בתרועה
והנה סוס ורוכבו רמו בים והגלים החלו להיערם מעל
פני הים ושרידי הכלור צללו כעופרת במים אדירים
והנה הספינות מתמעטות והספנים מסמנים זה לזה
שהלווייתן כנראה מנוזל ורק ספינה אחת נשארה
בלב הים והיתה זו ספינה ככל הספינות אך עלובה
במיוחד וצבעה מתקלף והעוגן שלה שבור ואין בה

הפרטיות כבתבתו של נוח ואת הנעשה על הספינה טרם ראה הלווייתן שכן גרונו היה ניחר ועיניו צרבו ולא ידע אם מדובר בספינה שהוא מחפש ומתוך שלא היתה אלדבורג בעלת חומה לא נפלו חומותיה והלווייתן המתין לגאות וכשהגיעה הגאות היו המים רוחשים מכל המערבולות אשר יצר והנה עמדה לה בודדה בים ספינה לא קטנה במיוחד שעליה רשתות דיג וכמה ארגזים מלאים בדגה והדגים מקפצים בתוך הארגזים כשיכורים מהאוויר הצלול ומכמויות החמצן העצומות שמחוץ למים ומעל הספינה ריחפו שחפים בניסיון לחטוף מהדגים הטריים אלא שהשחפים נראו מפוחדים מדמותו של הספן שעמד ליד הגה הספינה ונמנעו מלהתקרב יתר על המידה ורק המקור שלהם היה נפתח ונסגר בהקשה ועיניהם החדות הביטו בנעשה על הסיפון והיה הנער רץ לכאן ולשם בעבודתו והאיש מכוון אותו בצעקותיו ולא ידע הלווייתן לומר אם כך נוהגים גם ספנים אחרים בשוליייתם והאם יש בכך מן החריגות ונשא עיניו אל השחפים וראה את הבהלה בעיניהם כמנהגם של העורבים לתקוף את אלו שיתקרבו אל גוזל הנופל מהקן והשמיעו קולות כדי להפחיד את המאיים וכדי להרחיק אותו והיו צוללים על ראשו של הספן ותולשים משערו ושורטים את פדחתו ואל הדגה לא התייחסו והיה הספן מרים את אגרופיו כלפי השמים ומקלל אותם ממש כשם שהיה מקלל את הסערה בלב ים והיה

לוגם מבקבוקון קטן ויורק בתיעוב ברוח המנשבת
על פני המים ועמד השוליה ללא מכנסיו והיו העופות
רבים וצוללים ונוסקים עד שלמרחוק נראתה הספינה
כבעלת ארובה שיוצא ממנה עשן ומפאת גודל השעה
לא היסס הלווייתן ובעודו מחפש את המסר המתאים
לשלח למר למפל אשר יתאר את שחשב שראה חש
הלווייתן בסערת הים והרגשות ובחלקיו של סיפור
אימים הנישא כאילם בים והחליט הלווייתן להעביר
למר למפל היושב בחדרו ומאזין למנגינות במסגרת
המועדון שלו להאזנות פרטיות מסר שהיה דווקא
בשפתם העתיקה של הסקוטים שאותה שמע במהלך
מסעו צפונה בהתקרבו לחופיות בעלות הכנף הלבנה
והמסר הכיל את המילה *boughmagandie* שנשמעת
בערך כ־הוכ־מה־גנדי וחשש שהמסר פשטני יתר
על המידה ולא יובן על ידי מר למפל היושב בחדרו
ומאזין למנגינות השונות כאופנוען היושב בסירה
ללא האופנוע.

המועדון להאזנות פרטיות

בפרק זה יסופר על מר למפל שמאזין למוזיקה במסגרת המועדון
להאזנות פרטיות

חלק א — מר למפל מזמין אורחת למועדון

ולפני שהיה פותח את שערי המועדון היה מר למפל מתקלח ומכין את הציוד הדרוש וממקם את שני כיסאות העץ שבחדרו מול מכשיר המוזיקה ומר למפל רענן ושינן את ההנחיות המקובלות במועדון שלא מוחאים כפיים ולא מבקשים הדרן ושביצירות קשות ניתן לבקש האזנה חוזרת ושלא מכניסים עיתונאים ושנמנעים מלתת משוב לכאן או לכאן והמועדון לא היה כת סודית וגם לא אגודה חשאית ומובן שלא היו למועדון שלו דמי חבר ולא הוטל בחברים מום כמו קטיעת אצבע כדי שיזהו זה את זה ברחוב והתוכנית פורסמה בהתאם לתקנון כשבועיים קודם ונתלתה על המקרר של מר למפל והיתה חזית המקרר מעגלית משהו ולכן השתמש מר למפל ביותר ממגנט אחד והפעם הזו היתה התוכנית מורכבת ממלחינים בני תקופתו של מר למפל וחלקם היו בראשית דרכם

והמבצעים היו כאלו שהכירו את המלחינים וידעו למה בדיוק התכוונו המלחינים ובאותו היום ושלא כמנהגו הזמין מר למפל מאזינה נוספת שהכיר לא מכבר והיתה המאזינה מוזיקלית משהו שכן היתה מזמזמת מנגינות כשלוס יוסף מה אתה עושה עם אבנט בידך בעודה חולפת במסדרון בית הספר והיכרותו עם האורחת היתה די שטחית שכן היתה סטודנטית מתלמדת להוראת מוזיקה וכיוון שכך הסכימה להצעתו ולא יכלה כנראה לסרב להזמנתו שכן מר למפל מעבר להיותו מורה היה גם אחראי על חוות הדעת המוגשת בסוף כל שנה על המורים בשלב ההתמחות ומר למפל לא התכוון להזמינה אלא רצה להזמין את אחת מהמורות הקבועות והצעירות מבית הספר שנפגש איתה באחד הימים במבואה לחדר השירותים שצמוד לחדר המורים והיתה המורה מסדרת את שערה מול המראה וראה הוא את גופה הנערי הצמוד לבגדיה ואת עיניה המיוחדות ראה במראה ונעלב מר למפל על שאין היא מפסיקה לסדר את שערה אם לא בגלל היותו מורה ותיק ממנה ומוכר בבית הספר אז לפחות מתוקף היותו גבר מסוגנן וחש מר למפל שאין היא רואה אותו כלל ואינה מרגישה נבוכה לסדר את שערה בעוד הוא ממתין לכיור ובעוד שניהם יודעים כי בוחן הוא את גופה ועיניו משייטות אף מתחת לחולצתה וניסה מר למפל להתקרב אל הכיור כדי לרחוץ את ידיו אך היא לא זזה ממקומה

ולא חדלה מסידור השיער ורצה מר למפל להזמינה לביתו למפגש המועדון ותוך כדי כך ללמדה מעט דרך ארץ ומעט הערכה כלפיו הן עקב ידיעותיו הרבות והן עקב היותו גבר מסוגן ומהודר אלא שהמורה סירבה להצעתו להגיע לביתו בטענה חסרת בסיס שהיתה לא יותר מתירוץ ומר למפל לא נואש והחליט להזמין את המתלמדת במקומה וכך תכנן מר למפל את רגע הזמנתה וחשב שמוטב שיציע לה להצטרף להאזנה במועדון להאזנות פרטיות ברגע של אתנחתא בעבודתה והיה צופה בה מבלי שהרגישה ושם לב כי יש תבנית קבועה להתנהגותה בהיכנסה אל חדר המורים שכן יוצקת היא מים לתוך הקומקום ומביאה להרתחתו ועומדת לידו ובוהה בתקרה ומפזזת במין ספק דקלום ספק שירה על יוסף שעומד לחצות את הגבול לארצות הדרום בעודה מנסה ליישר ולמתוח את הגב ומתוך שלא האמין במזל ואהב את עולמו מתוכנן לפרטים תרגל את הגעתו לידה כמה פעמים והקפיד לעמוד כך שפניו יהיו מוארים באור השמש ותהיה לו הילה זוהרת בשערו וביום שלישי שבו היו השיעורים קלים יותר בעבורו והתנכלות התלמידים מועטה יחסית התהדר במקטורן זמש חום ובעניבה ירוקה ובמטפחת עם פסים וחיכה להפסקה הגדולה ואז התקרב אל המתלמדת אט־אט בדיוק ברגע שבו היא יוצקת את המים מהקומקום לכוס התה ונעמד לידה בדיוק כשהשמש מולו ושערו מבריק בגון זהוב

וידיית האלומיניום של הקומקום מבריקה והיה האירוע דומה לרגע שבו קרן השמש והאבן הגדולה בסטונהנג' נמצאות על קו אחד כפי שקורה רק ברגע אחד ויחיד בשנה והנה בדיוק ברגע זה שבו היתה השמש ניבטת במר למפל מאמצע החלון שבקצה המסדרון ניסתה המתלמדת למתוח את גווה וראתה אותו עומד מולה וכה חששה שהלבוש ההדור שלבש מעיד על כך שברצונו לפטר אותה שמיד נשמטה הכוס וכל תכולתה נשפכה על הרצפה הנקייה ובעיקר על נעליו של מר למפל וכמעט מיד הרגיש את הלחות המהבילה בגרביים והיא הביטה בו ומלמלה כמה מילים במבוכה והתנצלה והוא כעס על אובדן ההזדמנות וכשהתנצלה על הנזק לנעליו שאל אותה אם תרצה לבוא לקונצרט של המועדון להאזנות פרטיות ושהתוכנייה לקונצרט הבא מודבקת כבר מזה שבועיים כפי שמוסכם בתקנון אצלו על המקרה העגול ולכן הוא מדביק אותה היינו את התוכנייה עם שני מגנטים והיא הביטה בנעליו הרטובות וברצפה המוצפת והסכימה ושאלה מתי ולאן להגיע ואם היא יכולה לבוא בבגדי מנקה חגיגיים שכן בהיותה מתלמדת עליה לעבוד בעבודה נוספת כחזרנית בלילות המביאה לאורחי המלון הזמנות אוכל מיוחדות במהלך הלילה ועל כן לבשה חליפת חזרנית הדורה ואפילו סינר לבן מגוהץ בתוספת עמילן טהור שהופק מתפוחי אדמה שאבותיהם הכירו את קולומבוס וכובע בד כשל אחות והוא אמר שהיא

מוזמנת בכל תלבושת שתחפוץ והיא הסכימה אם כי חשה פן לא נאות בדבריו והוא הלך לו כשהמים שקצת הצטננו משמיעים צלילים מתוך נעליו והיו הצלילים שונים בין נעל לנעל הן מכיוון שהיו הנעליים רטובות במידה שונה וגם בגלל שהגרביים לא היו בעובי דומה וגם ובעיקר בשל רגליו בעלות האורך הלא שווה והרוחב השונה.

חלק ב — ההופעה

ומספר המוזמנים למועדון להאזנות פרטיות השתנה ממפגש למפגש אם כי נסב ברוב המקרים סביב כמה עשרות ואולם טרם קרה שהיו כל הכסאות בחדרו של מר למפל תפוסים או שנאלץ צעיר לקום מפני שיבה או שאזלו הווים שעליהם מניחים את המגבעת והמעיל וכבר קרה שהוזמנו אורחים נוספים למועדון ואף קרה שהודפסו עלוני הרשמה למועדון אך עד ליום זה שבו התקיים המפגש המדובר של המועדון טרם הגיעו טפסי הרשמה מלאים וחתומים כדרישת התקנון והמאזינים השונים לא מצאו את דרכם לביתו של מר למפל אף על פי שציין במפורש כי יש עצי תרזה ליד הבית ושעל הגג סבה לה שבשבת חורקנית ולא חסך

מר למפל בפרטים אשר יקלו את ההתמצאות בדרך אל ביתו וציין כי ייתכן שישמעו נקישות של מכונת כתיבה והד ריחופה של מיטה והתכוון למיטתו של השכן מלמעלה אשר נודדת עקב רעש ההקלדה של השכנה מלמטה וציין הרבה פרטים נוספים כמו למשל את רחוב יוהאן מאיר 13 ושזה לא רחוק מרחוב כצרגלידר והוסיף אף אזהרה כי כבר קרה שנפלו עציצים על ראשם של אנשים לא נחמדים ושיש להביא זאת בחשבון ולקראת המפגש המיוחד של המועדון החליט מר למפל להוסיף מנהג נוסף לבאי המועדון והוא היינו המנהג היה שאין מציינים את שמה של היצירה העומדת להיות מושמעת ואין מציינים את שם המלחין או המלחינה וגם לא את שם המבצע ושוטב להשמיע את היצירה בחושך כמעט מוחלט כדי שהמאזינים לא יושפעו ממראה המבצעים אם כי נכון לאותו היום היו רוב רובם של הביצועים שלא לומר כולם מוקלטים ומושמעים מעל גבי סרט הקלטה כמו של פעם או מעל גבי תקליטים ומבלי שאפשר היה כלל לחזות במבצעים השונים ובאותו הערב הכין מר למפל את החדר להאזנה והיה מכניס ומוציא את כל התקעים מהשקעים בקיר כדי לוודא שאין שכבת תחמוצת מפרידה בין חלקי המתכת השונים ושחיבור החשמל תקין והיה מוציא את הסוללות מהשעונים שבביתו כדי שלא יתקלקו וניתק אפילו את המקרר מהקיר בזהירות יתרה על כדי שהתוכנייה לא תיפול

ושם גיגיות מפלסטיק בחזית הרמקולים למקרה
שיגיע מסר נוטף מים מהלווייתן וניתק אף את פעמון
הדלת החשמלי שבכניסה לבניין ושם שלט שהמוזמנים
למועדון מתבקשים לוודא שאין ברשותם שעוני
קוקייה או שעוני זמן לשליקת ביצים המצלצלים
בהפתעה ומפריעים לריכוז ושלאיש מהמאזינים לא
הוצמד פעמון לצווארו כמו היה פרה שוויצרית
במרעה ועלה מר למפל על גג הבית כשאסוך שמן
בידו כדי לשמן את השבשבת על מנת שלא תחרוק
ואולם שם מעט שמן שכן חריקה מועטה של השבשבת
היתה מסימני ההיכר והעזרים במציאת הדרך אל ביתו
ולא ידע כי השמן בתוך האסוך הוא שמן לווייתנים
אשר לתכונותיו הצמיגות טרם נמצא תחליף מלאכותי
והפעיל מר למפל את מערכת השמע שעות לפני
שהתחיל המועדון את פעילותו כדי לאפשר לרכיבים
להתחמם ולהגיע לטמפרטורה המתאימה ובדק בחזרו
שמא ישנם ממצאים שיביכו אותו או את המאזינה
שלו והסתיר את מכתבה של גימ"ל שהיה מונח על
השולחן מתחת למפית הבד הרקומה שעל השולחן
ואת הנעליים שהושחתו מהמים שבכוס התה הסתיר
מתחת למיטה ונעל נעליים אחרות עם ריפוד חמים
המיועדות לימי החורף והתחיל לחוש כי הוא מוכן
לשעה גדולה זו ובשעה הידועה לא הגיעה המאזינה
שהזמין וגם לא בשעה שאחריה שכן פעמון הכניסה
החשמלי לבניין היה מנותק ואולם הוא ניצל את הזמן

ובדק את חוזקם של שני היכסאות וטאטא שנית את החדר ובדק בכיור שאין כלים והסיר את התוכנייה מהמקרר וניקה מאחוריה את האבק שהצטבר על המקרר והחזיר את התוכנייה ואז נשמעה דפיקה בדלת והמתמחה נכנסה בתלבושת של חדרנית במלון ולא התנצלה על האיחור והיה לה סינר לבן מגוהץ ואפילו מטלית לניקוי אבק מהשנדלירים ולאחר שישבה המאזינה על הכיסא ששמר לה מר למפל פתח מר למפל ואמר שהוא שמח לפתוח את המפגש של המועדון ושהיום ינוגנו שלוש יצירות שלא יציין מי כתב אותן ומי ינגנן ושהמאזינים מתבקשים שלא למחוא כפיים ולא לקום ולא לבקש הדרן ושסך הזמן להאזנה הוא כשלוש שעות ועוד ציין כי המלחינים השונים לעולם לא נפגשו והמתלמדת מאוד התרגשה מהעניין שכן מעולם לא נכחה בקונצרט כה פרטי שנכחו בה מלבד היא עצמה והמנחה מאזינים רבים נוספים שטרם הגיעו ומר למפל עמעם את האורות והניח תקליט על מכשיר ההשמעה ולא ראתה המאזינה איזה תקליט שם והתיישב לצדה אם כי לא קרוב מדי שכן אהב מרחב רב במה שכינה המרחב האישי שלו שהיה כדור בועה בלתי נראית כבועת סבון והמנגינה התחילה להתנגן ולא היתה זו מנגינה נעימה ואף על פי ששמע אותה כמה פעמים לא יכול היה לשרוק אפילו קטע קצר ממנה והאורחת שהורגלה לשמוע יצירות מתקופות שונות ובכלל זה יצירות

עכשוויות האזינה וחיכתה בסבלנות לרגע שבו תישמע מוזיקה אמיתית מהסוג שהיא רגילה והביטה קדימה אל הרמקולים ואל מכשיר הנגינה ואל מר למפל וחשה אי־נוחות וחמימות בפנים ממה ששמעה ורצתה לתופף את קצב המנגינה ברגלה על רצפתו של מר למפל ואולם לא הצליחה לחוש מה קצב המנגינה וחשה יותר כאילו מדובר ברצף אקראי של צלילים שיוצא מהרמקולים ומסתובב בחדרו של מר למפל כשם שנחיל דבורים יוצא מליבת הכוורת ונע בחלל החדר ללא סדר ברור והמתמחה הלבושה במיטב בגדיה החלה להרגיש שלא בנוח ורצתה מאוד לספר על החינוך המוזיקלי שעברה ואיך היתה עושה כל יום סולמות ומנגנת תרגילים של צ'ארני ואולם מה ששמעה לעת עתה היה שונה מאוד מכל מה שהורגלה ולא עברו דקות רבות והחלה מרגישה כאילו מקרבים לפניה משהייה מעט אדום והחלה לנוע באי־נוחות בכיסא שהכין לה מר למפל עד כי חש מר למפל עצמו שלא בנוח ושאל את התלמידה אם היא נהנית והיא השיבה שמאוד אם כי ניכר ביצירה שהיא קולאז' של יצירות אחרות כפי שעשה אייבס Ives ושקשה ליצירות כאלו כמו המדריך לתזמורת לבני הנעורים של בריטן שמבוסס על פורסל או קרנבל החיות שמצטט יצירות רבות להתעלות על המקור ושיש ליצירות מסוג זה רף שאינן מצליחות לעבור ושאוּלִי יוצא מהכלל לעניין זה הן וריאציות דיאבלי של

בטהובן לנושא של דיאבלי וכפי שנאמר כבר יש מספיק נושאים מקוריים שאפשר לכתוב בדו מז'ור ולכן מוטב היה שהמלחין שאינה יודעת את שמו היה מנסה לחדש לגמרי ולא רק לסבך נושאים מן העבר ושמעבר לכך לא הביאה בחשבון כי האוטובוס אשר אמור להסיע אותה לעבודתה במלון יסיים לתת שירות בתוך פחות משעה ומר למפל שמע את דבריה החוויר וקם ועצר את הנגינה ואמר שגם לדעתו הזמר בסרט הסנדק שמסדרים לו עבודה בלאס וגאס הוא לא אחר מפרנק סינטרה וחשב שאף על פי שהתכוון לכל סוג של תקלה לא העלה על דעתו שייאלץ לקצץ את התוכנית למפגש זה ולא האמין שהמאזינה שבסך הכל עדיין בשלב הכשרתה תכיר יצירות של Ives אשר אותן הוא עצמו כלל אינו מכיר ומבחינה כרונולוגית אינו בטוח אם נכתבו בכלל בזמן שבו מתרחש הסיפור ולא זכר אם התקנון נתן לכך תשומת לב וניגש למטבח והסתכל בתוכנייה אשר מודבקת על המקרר ולא ידע באיזו יצירה יבחר שכן היצירות היו כה שונות באופיין שלא ידע מי מהן תתאים לנגינה ומתוך שהזמן נקף והשעון שהוצאו ממנו הסוללות חש רצון גובר והולך להתגבר על שיתוקו ומתוך שהתחמוצת החלה מעכלת את החלב שבמקרר החליט שאין ברירה אלא להשמיע את כל שלוש היצירות יחדיו וחזר מהמטבח בהילוך זקוף וממוקד מטרה וניגש אל מערכת השמע ועשה מה שעשה והתחיל את שלוש היצירות יחדיו באופן

שהארוכה שביניהן אורכת כשעה והקצרה אורכת כמחצית וחשב שיוכל להשמיע את הארוכה במלואה ואת הבינונית פעם וקצת ואילו את הקצרה יוכל להשמיע פעמיים מלאות והתלהב מר למפל מהחידוש ופתח ואמר שהוא מתכבד לפתוח בשנית את המפגש של המועדון להאזנות פרטיות ושהערב יושמעו שלוש יצירות פעם ואף פעמיים ועמעם את התאורה והתיישב לשמוע את שלוש המנגינות יחדיו ונהנה מאוד מר למפל מהחידוש ועוד יותר נהנה מהמחשבה של נראה מה תגיד עכשיו התלמידה הדעתנית וחשב שמא ינסה גם לשמוע שירי יומיום שונים באותו האופן ואת כולם בו זמנית ואולי אף ישמיע את כל שש היצירות והשירים בה בעת והתלמידה יושבה לה על הכיסא וחשה עוד פחות נוח ממקודם שכן שלא מרצונה האזינה לשלוש יצירות בו זמנית והחלה הזיעה להיגר במצחה כאילו עומדת היא בפני להביור וחשה כשם שקרה לה בעבר עת הושיבו אותה לראות ארבעה אלבומי צילומים שחלקם בצבע מחתונה של זקן מבוגר עם אחייניתו שהיתה בעצם תוצר של אהבה אסורה וספונטנית מחוץ לנישואין בן האם לאיש הקבורה שבא להכין את אמה בטרם תוכנס לארון ועבור מר למפל היתה האזנה זו כישיבה בבית קפה במפגש עם כמה אנשים מזדמנים אשר אינם מכירים זה את זה ומחליפים רעיונות מוזיקליים וקיווה מאוד מר למפל כי במהלך השעה יצליחו היצירות השונות

להתחבר ולהתחבב זו על זו ואולי ליצור מנגינה
 חדשה כצמה הקלועה בשיער משלוש קבוצות שיער
 מאזורים המתנכרים זה לזה בראש והתלמידה יושבה
 והביטה במר למפל ובמכשיר המוזיקה ובשעונה
 וחזרה והביטה במר למפל ובשעונה והביטה בתקרה
 והחלה לספור את מספר הלולאות שמחברות את
 הווילון למוט התלייה וניסתה להעריך אם ומתי היה
 מר למפל עם בת זוג ואם עשה אי-פעם אהבה
 בשירותים של מטוס בתקופה שטרם היו גלאי עשן
 והביטה בחריצים שברצפה ונזכרה בשן הבינה
 השמאלית שנעקרה ללא חומרי הרדמה שכן היתה
 רגישה והרופא חשש ללבה וראתה התלמידה את מר
 למפל מאזין ואולי אף מנצח על שלוש היצירות בו
 זמנית ונזכרה המתמחה ביום שבו מצאו את אביה
 תלוי ממנורת הבדולח שבחדר הכניסה ואיך שניסתה
 לחתוך את החבל במספריים וחתכה בטעות את חוט
 החשמל והתחשמלה וכמעט שנספתה גם היא ושערה
 עלה באש ומאז הוא מקורזל ולראשה ריח קל של קצר
 חשמלי והיתה השמש קרובה לפניה יותר מתמיד
 וספקה ידיה ומר למפל הסה אותה על שעשתה את
 שלא יעשה שכן אחד מכללי היסוד של האגודה היה
 שאסור למחוא כף ונזכרה ביום שאמה נחבלה ועברה
 הפלה ולא באה להוציא אותה מהגן וחשבה שתיאלץ
 לישון בגן עד ליום המחרת וכל הילדים יראו אותו
 כשהיא לא מסורקת ולבושה בבגדים של יום האתמול

וחשבה על ארוחת הערב שחיכתה לה על השולחן
 ועל התבשיל החם שאמה נהגה להכין ולרגע היה
 נדמה לה ששלוש היצירות מאטות יחדיו את הקצב
 וחשבה שאולי התרגלה למנגינות ואולם באחת החלה
 המנגינה להתנגן ובשנייה חזרו התופים לרעום
 והקפידה לשבת כשרגליה משולבות שכן היתה בביתו
 של זר אם כי לא בזרות מלאה והיו בבית הספר
 סיפורים רבים על מר למפל ועל יחסו לתלמידים והיו
 שאמרו שמר למפל אוהב את תלמידיו מעט יותר מדי
 ואולם היא לא הקשיבה שכן היתה עסוקה בעבודת
 ההוראה והנה תוך כדי זמרתה של אחת הסולניות
 החלו להישמע תקתוקים טורדנים מכיוון הקיר
 והסטודנטית חשה שמר למפל נע באי־נוחות והיו
 התקתוקים מתגברים עד כדי כך שהיו קולות של
 צעקות ודפיקות שנשמעו מכיוון התקרה והיו צעקות
 אלו ממקור שונה ממכשיר המוזיקה ועל כך היתה
 המאזינה מוכנה להישבע וראתה האורחת כי השעון
 שעל הקיר עצר מלכת והתביישה להציץ בשעון שלה
 שמא הדבר יתפרש כחוסר הערכה למנגינות שבחר מר
 למפל להשמיע והנה הרים מר למפל את ידו כמנצח
 וסימן למצילות להציף את החדר בצליל חזק וחד
 ומלמל מר למפל שלדעתו זה הביצוע היחיד הקיים
 וכי הוא כה נאמן למקור שספק אם יידרשו ביצועים
 נוספים ממש כביצוע הנודע לקונצ'רטו הידוע לצ'לו
 של אלגר ולא זכר אם מדובר במנצח ברבירולי או

בזמרת קאטי ברבריאן ששרה שירים שמצא בעלה
בחנות בקזחסטן והלחין אותם בעבורה כדי שתשיר
ולא זכר אם ברונו ואלטר בכה כששמע את קטלין
פארייר או שקטלין פאריאר בכתה או ששניהם בכו.

חלק ג — אחרית המפגש

והתלמידה חששה שמתוך שהיתה עסוקה בהפניית
ראשה והתחמקות מפרצי הצליל השונים יברח לה
וישבה כשלבת הכור מוצמדת לפניה וגבה רטוב
מזיעה ונקישות מכונת הכתיבה של השכנה הולמים
בראשה כרסיסי מים חמים המטפטפים על פדחתה
ביום שרב והנה חשה כי הערב ירד ולאט־לאט הזיזה
את ידה מתוך השרוול כך שהשעון יבצבץ ולבסוף
ראתה את השעה שלא היתה מאוחרת כלל והחלה
לזוז בכיסא כמאותתת למר למפל כי בקרוב יהיה
עליה לקום וללכת לכיוון תחנת החשמלית והיתה
משתעלת בשיעול קל ולא הצליחה להוציא את מר
למפל מהאזנתו העמוקה למנגינות והיתה מנגינת
הפסנתר חלשה יחסית אם כי מאוד לא ברורה והיו
הזמרות הסולניות מתחרות זו בזו ובמכונת הכתיבה
והיתה התזמורת משמיעה צלילים מהסוג שלא שמעה

מעולם שכן התאימו יותר לצלילי המעבורת שעל הנהר
 שהיתה משמיעה בחורף בימי ערפל סמיך רעשים
 שמטרתם למנוע תאונה בין ספינות ולפתע השתתקו
 הצלילים כאילו גל גדול עומד לבקוע לתוך החדר
 והנה מתוך הרמקולים ממש בקע רחש גדול כהמיית
 לווייתן החוזר שוב ושוב על הקול והחדר התמלא
 ברסיסי מים ובריח חריף של הים הצפוני ובאווירה
 ממגנטת אשר סובבה את כל המחוגים בשעון לכיוון
 צפון והמולת ה־*boughmagandie* פגעה ממש בגופה
 של התלמידה המתמחה בהוראה והכתימה את
 הסינר הלבן ומר למפל קם באי־נוחות רבה וניגש אל
 המאזינה והתנצל כאילו קרה הלא ייאמן ואמר לה
 שזהו מסר מהלווייתן ששלח לים הצפוני לבדוק את
 אשר קרה לפיטר גריימס ואת יחסו לשוליה ושלפי
 תקנון המועדון אין שום מניעה להתחיל את ההשמעה
 שנית שכן לשם זה הוקם המועדון והסטודנטית קמה
 והביטה במר למפל במבט שאומר שעד כאן ושדי
 היה בשלוש המגנינות שהושמעו יחדיו פעם אחת
 ומר למפל שהיה נבוך ומאוד התנצל על הרעש של
 השכנים כי זו בעיה מוכרת ואז החלה המנקה להלך
 לאטה אל הדלת בהשאירה שובל של שמן דגים
 אחריה מהסוג שנוזל מקופסאות שימורים ומר למפל
 רץ ללוות אותה אל הדלת ואמר לה שהוא באמת שמח
 שהיא באה ושכמפגש הבא שייערך כשבועיים לאחר
 מכן יושמעו יצירות חדשות לגמרי ובהן שילובים

חדשניים מהסוג שדביסי והינדמית' אהבו לכתוב כמו
נבל חליל וויולה או כינור בסון ופסנתר והיא הודתה
לו ואף קדה קידה ושאלה היכן תחנת הרכבת התחתית
הסמוכה ויצאה מהחדר אל חדר המדרגות שם היה
רעש מכונת הכתיבה אף חזק יותר ולאחר שנסגרה
הדלת החלה לרדת במהירות במדרגות לא לפני שמר
למפל פתח את הדלת ואמר לה שהוא מזכיר לה שאין
לכתוב ביקורות בעיתונים כדי לאפשר למאזינים
הבאים להאזין באופן שאינו מוטה מראש.

לא תחמור שור ב־

בפרק זה יסופר על מר למפל הבוחן את שאירע במפגש

ולאחר שסגר מר למפל את דלתו ונעל את המנעול והבריה את הבריה ובטרם שיחרר את אחיזתו מידית הדלת ובטרם נתן את דעתו לבליל ים מעופש שהתפזר בחדרו ולמסרים שטרם פיענח ובעודו שומע באוזנו האחת את שלוש המנגינות מתנגנות בו זמנית ובעודו שומע באוזנו השניה את התלמידה ר' יורדת במדרגות חש מר למפל עצמו כשוליה של פיטר גריימס שלמרות כל ההכנות שערך לקראת הקונצרט במסגרת המועדון להאזנות פרטיות ואף על פי שחשב על כל פרט כמעט כולל השפעת השעה והתאריך על צבע הברק בשערו ועל אף שלא פסח גם על הקטן שבפרטים האמורים לשמור עליו מהתבזות ומפגיעה בשמו הטוב שלא לומר מכרסום במעמדו נראה שמשהו השתבש במהלך הקונצרט באופן שלא ניתן היה אפשר להיערך לקראתו מראש ומר למפל פילס את דרכו חזרה לכיסאו והתיישב והחל לשחזר את רגעי העזיבה של המתלמדת ר' אשר צעדה אל הדלת ועברה לידו והעבירה סוג של ליטוף מעודן על גבו כאומרת את ה

ח מ ו ד ש צ ר ב א ת ב ש ר ו כ ס ר פ ד כ מ ש מ ע ת ת ב ג ר
כ ב ר י ל ד ש פ י ר ו ש ו א ת ה מ ע ו ר ר ר ח מ י מ
ש נ ג ז ר מ מ נ ו א ת ה ד ו ח ה ו ה ח ל י ט מ ת וך ש ל א י כ ו ל
ה י ה ל ו מ ר א ת ה ד ב ר י מ ב פ נ י ה ל כ ת ו ב ב ע י נ י ר ו ח ו מ כ ת ב
ל ת ל מ י ד ה ר' ב ע ו ד ה ב ר ז ל ח מ ו ע צ מ ל מ פ ל א ת ע י נ י ו
ו ה ח ל ל ה ק ל י ד ב ד מ י ו נ ו כ י ב ש מ ה צ ו ו ת ה פ ד ג ו ג י ש ל
ב י ת ה ס פ ר ו מ ת וך ה י ו ת י מ ו ר ה מ נ ו ס ה ר ב ש נ י מ ע ל י
ל ה ב י ע ב פ נ י יך ג ב ר ת ר' א ת ה ז ע ז ו ע מ ח ו ס ר ה י ד י ע ה
ו ה ב ו ר ו ת ש לך ו מ ע ז ו ת ה מ צ ח ש לך ו מ ר ל מ פ ל ע צ ר
ו ח ש ב ע ל ד ו ג מ א ו ת נ ו ס פ ו ת ל ח ו צ פ ת ה צ ע י ר י מ ה ב ו ר י מ
ו נ ז כ ר כ י ה ת ל מ י ד י מ ז ו ר ק י מ ע ל י ו ג י ר י מ כ ש ה ו א מ פ נ ה
ל ה מ א ת ה ג ב ו ל ע ת י מ אף מ ס ט י ק י מ מ ש ו מ ש י מ ו ע ו ד
ח ש ב מ ר ל מ פ ל ע ל ח ו ס ר ה י כ ו ל ת ש ל ר' ל ה פ ר י ד ב י נ
מ נ ג י נ ו ת ש ו נ ו ת ה מ ו ש מ ע ו ת ב ו ז מ נ י ת ו ל ה פ ר י ד ב י נ י הן
מ מ ש כ ש מ ש כ ל מ ו ז י ק א י נ ד ר ש ל ה ב ד י ל ב י נ ה ק ו ל ו ת
ה ש ו נ י מ ה נ ש מ ע י מ ב פ ו ג ה ו כ ש מ ש ה ו א ה י י נ ו מ ר ל מ פ ל
י ו ד ע ל ה פ ר י ד ב י נ ה י ו ת ו מ ו ר ה ל ה י ו ת ו ח ד שן ב ת ח ו מ
ה מ ו ז י ק ה ל ב י נ ה י ו ת ו מ ד ר יך ל ח י י מ ו נ ז כ ר מ ר ל מ פ ל
ש מ א ה ל ר א מ ר ל ש נ ב ר ג ש ה מ ו ז י ק ה ש ל ו ט ו ב ה א ב ל
ש ל א י לך ר ח ו ק מ ד י ו ח ש ב ל ה א ז י נ ל ש ל ו ש ה י צ י ר ו ת
ש ה ו ש מ ע ו ב ו ז מ נ י ת ב ש נ י ת ו ל ה ת ע נ ג ע ל כ ל א ח ת מ הן
ל ח ו ד ו ח ש ב ל ה מ ש יך נ ז י פ ה מ ו ש כ ל ת ז ו ש ב י נ מ ו ר ה
מ ד ר יך ל ב י נ ת ל מ י ד ה צ ע י ר ה ו ח ס ר ת נ י ס י ו נ כ י ר' ו ה נ ה
ע צ ר א ת נ י ס ו ח ה מ כ ת ב ב ר א ש ו ו ק מ מ כ י ס א ו ו נ י ג ש
א ל ה פ ס נ ת ר ו נ י ג נ א ת ה פ ו ג ה ה ג ד ו ל ה מ א מ נ ו ת ה פ ו ג ה

של באך זו שיש לה שלושה נושאים ולא ניגן אותה עד תומה שכן באך בעצמו לא הספיק לסיימה ולכן ניגנה עד למקום שנגמרו התווים וניגן את היצירה תוך התעלמות מהכאב והזעם אך מתוך תחושה שכך עושים זאת נכון ושאת הכישורים שיש לו איש לא יגזול ממנו גם לא תלמידה חצופה וחזר לכיסאו ואת הזיעה ניגב מהמצח בידו ומרח על מכנסיו שהיו לחים ממילא ממה שקרה לו בזמן הביקור של המתלמדת ר' ורצה להמשיך את המכתב בלשון אחרת והנה חידד מוחו והחליט לנסות את המכתב בגישה קצת שונה שמא לא יובן או שבחוצפתה לא תקרא את המכתב עד תומו והמשיך לכתוב בדמיונו הנה היית במחיצתי שעה ארוכה ופספסת את הזדמנות חייך שכן לא רק שיכולתי ללמד אותך להבין וליהנות ממה ששמענו באופן שספק אם תוכלי ללמוד אי־פעם ממישהו אחר אלא שיכולת לו באמת רצית לתת לאור ידיעותיי המסנוור כמגדלור להעשיר אותך ולהציל אותך אף מעצמך ודעי כי ידיעותיי שם דבר הן עד כדי כך ששלחו אותי ללוטציה לבחון כישרונות חדשים בפסנתר וכה חדות הן תחושותיי שפסלתי בעבר נגן עוד בטרם השמיע תו אחד בפסנתר אלא שיומרנותך ויהירותך מנעו זאת ממך ושבחרת גברת צעירה להתעלם מהיד המוצעת ולא רק בתחום המוזיקה וההאזנה קיצצת את ידי המושטת שהרי יכולתי גם ואולי אף בעיקר לחנוך אותך כמבוגר ובעל ניסיון בתחומים רבים ויכולתי

לחסוך לך את שברון הלב והדמע מכל מה שיקרה לך ממילא ושפעם היה קן ציפורים על השבשבת שבראש הבית וסבלתי קיץ שלם מחוסר אוריינטציה כי בלמתי את השבשבת באמצעות מקל ומעצור כדי שהקן לא יינזק ושגם מרטיטה שהיתה אשתו של פבלו קזאלס הצ'לן הנודע היתה צעירה ממנו בשישים שנה ומעולם לא התלוננה מרטיטה על כך שקזאלס היה קרח או זקן ולי אין בכלל כוונה להתחתן איתך וכאן קם מר למפל וניגש אל הכיסא שבו ישבה המתלמדת וליקק הכיסא שוב ושוב ושמח בכל זאת כי היד שקוצצה אינה היד עם השעון וקרא לעצמו להוסיף למכתב ולצערי זה נכון שאני אידיוט ורמאי וזיוף ושקרן וקריקטורה ופחדן ועלוב ועכבר וחמור ונמושה ואימפוטנט ואנדרטה לזכר עצמי וציני מסריח ואמבה ומאונן ועורך קונצרטים לא מיומן... ואז חזר מר למפל לכיסאו בפעם השלישית ועצם את עיניו מה גם שטעם הכיסא והאבק ניחרו בגרונו והחליט לזנוח את המכתב הקודם והחל לנסח בדמיונו מכתב מרוכך יותר הדומה לא מעט לווידוי היינו ר' שלי אהובה שלי האינך רואה ששנינו משולים לשתי קוביות קרח בכוס מים שעומדים להתמזג ולהתאחד עד כדי אובדן זהותנו ככתוב בברית הישנה היאזינו שניים בלתי אם נועדו ומיד נרתע שמא בוגד הוא בגימ"ל שלא בידיעתה והסתכל מסביבו והמשיך הישנה פסנתר צלילו ויוסף צבעי כותנתו? הרי היית כל כך קרובה אלי ויכולתי

לשמוע את העור שלך מתחכך עם עצמותייך והרחתי
 את גופך וצלליתך הצילה את הרצפה ולא רק שלא
 הבטת בי ולא רק שלא ראית אותי עצמי אלא שהפגנת
 כלפי בוז וזלזול ומה יכולתי לומר לעצמי כדי להתנחם
 זולת שבהיותי בגילך סביר שהייתי לוכד את לבך והנה
 כעת את מסתכלת עלי כמת מהלך על רחבת הריקודים
 או כשльд הרוקד את ריקוד המתים כאילו עניין הזוגיות
 שבינינו כלל אינו עומד על הפרק בעבורך ולא משנה
 מה שאומר ומה אעשה ומה אחשוב הרי לעולם לא
 תפני אלי מבט שמתאווה לגופי ואין עינני כעינני
 הזה שבא ומתעצם עם חלוף השנים היינו ההכרה
 בעובדה שאינך רלוונטי יותר ולא משנה דבר שכן
 אתה מתויג כחפץ שיש לדבר אליו בסבלנות ובאטיות
 תוך הדגשת ההברות כאילו לא רק שאינך שומע טוב
 אלא גם שהנך מתקשה בהבנה ושגם אם תהיה מצחיק
 יותר או אמיתי יותר או חייכן יותר או טוב יותר מכל
 השייכים לחוג מכרייך ר' הצעירה לעולם לא אהיה
 אופציה כלל בעבורך והנך עושה טעות איומה בכך
 שאינך רואה אותי את מר למפל שבי שעודנו חושב
 כילד ומתנהג כמלחין ושחיצוניותי משולה לחליפת
 אמודאים שלובש אני מדי בוקר והליטוף שהעברת
 על כתפי צורב לי כסרפד או כמגהץ אדים המחובר
 לחשמל זרם חליפין הנע על בשרי לאט-לאט שכן איך
 אוכל להפסיק לחשוב במושגים של משיכה וגירוי
 כלפיך ואיך אוכל לחדול לחשוב על כך שיכולתי

להציל אותך מעצמך וממסלול חייך השועט במדרון ודעי לך שבצעירותי אולי לא היינו מגיעים כלל לכדי האזנה משותפת במסגרת המועדון אלא בוחרים להתייחד בחדרי או אולי אף קודם לכן במסדרון מתוך סערת רגשות ובטרם סגרנו את דלת הכניסה ומתוך כל זאת קם פעם נוספת והתיישב ליד הפסנתר והחל לנגן את הסונטה השמינית של פרוקופייב שכבר מראשיתה חותכת את המאזין בבשר באהבתה הלא ממומשת והלא מתפשרת ממש כמו אלומת סרפדים והסונטה לא מרפה וחוזרת ושורפת שוב ושוב והכל בשקט־בשקט שברור שלא יאריך זמן רב בטרם תבוא ההתפרצות ומר למפל ניסה ליתן דעתו מדוע בחר דווקא בסונטה זו שהיא לירית עד כאב בעוד שפרוקופייב לדעתו הוא גדול הציניקנים שידע עולם המוזיקה מעולם ושרגישותו וכאבו מטויחים בעשרות שכבות של צלילים צורמים ומעברים ודילוגים שבין המושלם לטפל ובין הנעים לחורק באירוניה שאין שני לה ולא ידע מר למפל להסביר לעצמו מדוע בחר דווקא ביצירה זו עד שנזכר שהמלחין הקדיש סונטה זו לתלמידה שלו מירה מנדלסון בת העשרים ושלוש בעוד הוא מעט יותר מכפול מגילה והיה גילה של מירה קרוב לגילה של ר' ואז הבין מר למפל את כוחה הלא מילולי של המנגינה והמשיך לכתוב בדמיונו סיימתי את תפקידי בעולם כמר למפל ואינני מעניין איש ועכשיו עלי לחפש תפקיד חדש מה שרק מגביר

את הצורך ואת הדחף שלי למצוא לי מחליף ולעתים די בשריטה של סרפד בגב כדי להבין את המסר שאין לך ר' מה ללמוד ממני במוזיקה או בכל עניין ודבר אחר ושאם יקרה מקרה ותגעי בגופי אי־פעם יהיה זה רק עם כפפה על היד בחדרו של הפתולוג ומר למפל קם בפעם הרביעית והחל ללקק את הרצפה ממה שניתז קודם לכן לתוך החדר עת הועברה הודעתו של הלווייתן והיה לנוזל טעם מר של ים ועוד החליט מר למפל שבהזדמנות הראשונה ועוד בטרם יחלים עורו מצריבת הסרפד יעשה מר למפל קעקוע של התיבה הראשונה של הסונטה בדיוק במקום שבו העבירה ר' את אצבעותיה ולא ידע עם יעשה גם את שורות התווים המכונים חמשה שכן ידע שמעשה הקעקוע כואב ושקרוב היום שבו יהיה כפוף ומקבילות הקווים תיפגע ואם לא די בכך הרי כאבו של מר למפל התעצם עשרת מונים כשנזכר שפרוקופייב נשא לבסוף את מירה לאישה וקרע מר למפל פיסת נייר מחוברת התווים שהיתה פתוחה לנגינה על הפסנתר באופן שהשחית את התווים וידע היטב שלו היה מדובר באחד מתלמידיו בבית הספר הרי היה משעה אותו עד לבידור עם הוריו וכתב על הקרע בכתב גדול

אמנם איני פרוקופייב אבל את אינך מירה מנדלסון

ושם את הפתק בילקוט וסגר היטב את התפסנים
ולא נרגע מר למפל ממה שכתב והוציא את הפתק
מהילקוט והלך למטבח והוציא את המכונה להכנת
אטריות וזרק את הנייר לתוך המכונה ופרס את הפתק
לרצועות־רצועות והיה מר למפל מסובב את ידית
המכונה שעה ארוכה בידו שקוצצה כאותו שור הנע
בכבדות ומושך קורה במעגל כשפיו נחסם בדישו.

כיתת יורים

בפרק זה שוקל מר למפל לבקש כי יוציאוהו להורג

חלק א — מר למפל שוכח לחבר את הטלפון

ובאותו הערב בעודו שוכב במיטתו מתקשה בשנתו ומאזין לווריאציות גולדברג של באך שקל מר למפל ברצינות שאולי מוטב לו לבקש כי יעמידו אותו בהקדם לפני כיתת יורים ולא שרצה דווקא לסיים את חייו אבל זכר מר למפל היטב כי בדרך כלל זוכה הנידון לירייה לארוחה משובחה בערב שלפני וגם ובעיקר נשאל הנידון לבקשתו האחרונה מתוך נכונות להיענות לאותה בקשה עד כמה שאפשר וחשב מר למפל שאולי יוכל לבקש שאחת ממשאלותיו יתגשמו כמו למשל שימצא לו מחליף שיחיה את חייו תחתיו או שהלווייתן ימצא את פיטר גריימס וישלח דיווח כלשהו בשפה מקודדת זו או אחרת מה עלה בגורלו של השוליה של פיטר גריימס והיה חרד מר למפל לשוליה שכן ראה בהזנחת השוליה דמיון להזנחת עצמו מאז שצולמה התמונה שבה עומד הוא היינו מר למפל בעודו ילד אופניו ואולי תתקבל בקשתו

שגימ"ל תבקר אותו בפעם האחרונה ואולי יצליח
 לשכנע את ר' המתלמדת שהוא היינו מר למפל
 התשובה לכל דאגותיה וצרכיה וחשב מר למפל
 שאולי בכל זאת יאפשרו לו לחזור באמצעות מכונת
 זמן בזמן ולהפוך לאביו מולידו של עצמו או שאולי
 ימצא מממן היינו ספונסר למסעו החד-כיווני בחלל
 ורצה להעלות על הכתב את כל אותם רצונות שאולי
 מתוקף הנסיבות יאותו אלו שעומדים להוציאו להורג
 להיענות לפחות לבקשה אחת אף על פי שחשב שחלק
 מבקשתיו אינן כלל ברות ביצוע וחשב לבקש כי כשם
 שהוא מאזין לפני השינה בעודו נרדם לוואריאציות
 גולדברג ישמיעו לו בעודו עומד מול כיתת היורים
 את הוואריאציות באוזניות וכשם שמכסים את עיניו
 בעלטה יכסו את אוזניו בצלילים וידע כי העניין
 בעייתי שכן יש שלושים וואריאציות וקשה יהיה אף
 לתליין המתחשב ביותר והמוזיקלי ביותר לדעת לאיזו
 ווריאציה מבין כולן מבקש הנידון היינו מר למפל
 לשמוע ולכוון בהצלחה דווקא לווריאציה מסוימת
 מה גם שייטכן שיש לתליין כמה קריאות שירות
 נוספות והוא לחוץ בזמנים ולכן החליט כי לא יקשה
 על איש מעבר לנדרש ולא יבקש וואריאציה מסוימת
 אם כי מתוך שאהב במיוחד את הווריאציה ה-13 אשר
 מעבר למספר המייחד אותה ניחנה לדעתו של מר
 למפל בשלווה פנימית יוצאת דופן ובהשלמה לגורלה
 ומאפשרת היא שתנוגן לאט-לאט ודווקא נגינה אטית

שלה מאפשרת לשמוע את הקול הנמוך מנגן את
 הבסיס של הווריאציות בהדר ובסמכות שאין שני
 להם ולכן חזר בו בכל זאת מבקשתו הכללית שינוגנו
 וריאציות גולדברג לטובת בקשה שינוגנו ווריאציות
 גולדברג תוך השתדלות שתנוגן הווריאציה ה-13 ומר
 למפל חשב שבעצם למה שלא ייענו לבקשתו שהרי
 זו בקשתו האחרונה ותוך כדי כך עצם מר למפל את
 עיניו ונרדם דווקא בזמן שהווריאציה ה-17 נשמעה
 והנה בחלומו באו להעיר אותו שניים באומרם אנא
 קום מר למפל יש לנו עניין לא גמור לטפל ולא
 נוכל להשלים אותו ללא עזרתך ומר למפל קם והלך
 בלוויית השניים לאורך המסדרונות הארוכים וירדו
 מדרגות רבות והגיעו לחצר והשעה היתה שעת זריחה
 והיה די קר למר למפל וחשב לבקש שמיכה שכן
 ברגעים מסוימים אף רעד מקור ובגדיו נרטבו מהטל
 והלכו השלושה לאורך החצר שהיתה מוקפת בחומות
 ובמגדלי שמירה מכל הצדדים עד שנעמדו ליד עמוד
 וביקשו ממר למפל שייצמד לעמוד זה מה שיקל
 מאוד את מלאכתם המשותפת ומר למפל ראה קבוצת
 אנשים צועדים עם רובים על כתפיהם כשהראשון
 הוא השכן בעל המיטה המקפצת ואחריו השכנה עם
 מכונת הכתיבה וילד צעיר חמוש ברוגטקה שמייצג
 את התלמידים בכיתה למוזיקה והמועמד להחליפו
 סוגר ולצדם צועדת המתלמדת ר' לבושה בבגדי מנקה
 כשבידה חרב גדולה ולמותניה מחובר אקדח מסוג

קולט — משכין שלום והקבוצה התקרבה לעמוד שאליו היה שעון מר למפל והמתלמדת סידרה את כיתת היורים איש־איש במקומו והרימה המתלמדת את חרבה והחלה לקרוא מנייר קטן ומקופל את ההודעה הבאה: בשם העם והעולם ומערכת הצדק התכנסנו הבוקר בשעת זריחה מוקדמת זו כדי לעשות את הבלתי נמנע והמאוד מתבקש ובסיום שאלה את מר למפל אם יש לו בקשה אחרונה ומר למפל השיב שיש לו כמה והוא משאיר להם להחליט לאיזו בקשה הם ייעתרו ואז פקדה המתלמדת על כיתת היורים להתכונן והנה מר למפל קרא בקול כי יש לו בקשה אחרונה נוספת והיא לחבק סיפולוקס והמתלמדת קבעה נחרצות שבקשה זו אינה ברת ביצוע והפנתה מבטה אל כיתת היורים ופקדה עליהם לירות לא לפני שהפעמון הקטן של מכונת הכתיבה השמיע פינג חד ועמום ומר למפל קפץ מעט במיטה והרגיש כאבים עזים בצלעות ותחושת חנק ממש כאותו לוויתן הנשכב על החוף בלא יכולת לחזור אל המים והחל משתעל ולירוק דם מריאותיו ורגליו החלו לבעוט באוויר בחוסר אונים וללא שליטה כזנבו של הלווייתן המכה בחול החם של החוף והכאב החד שהרגיש מר למפל איים לרסק את צלעותיו והיה ככאב נשיכתו של כריש שננעץ בבשרו ומר למפל החל לאבד את צלילות מחשבתו ותחושה עזה של פאניקה אחזה בו שמא אלו רגעיו האחרונים ופאניקה זו איימה להשתלט

אף על המחשבות בדבר המפגש הבא של המועדון להאזנות פרטיות ומר למפל קם ממיטתו למרות הכאב בצלעותיו ולמרות תחושת המחנק שבריאיותו וניגש אל הטלפון שבאולם ההאזנות של המועדון ואולם הטלפון היה עדיין מנותק.

חלק ב — מורדנט

וכששכב מר למפל על הרצפה עדיין אחז את השפופרת של הטלפון שעדיין היה מנותק מעולם החיים וברגעים האחרונים של צלילותו דימה מר למפל את האפרכסת כקונכייה המשמיעה את המיית הים והשחפים ומר למפל דימה את חוט הטלפון המסולסל המחבר את האפרכסת למכשיר לגלים הנשברים שבים והיה חוט הטלפון המנותק כחבל המחבר את ספינתו של פיטר גריימס אל החוף בשעת העגינה בנמל והיה הקצף שיוצא מפיו כקצף רווי הקריל היוצא מפיו של הלווייתן והיו רגליו מפרכסות שלא בשליטתו כזנבו של הלווייתן והנה החשיכו עיניו של מר למפל והיה שוקע למעמקים והיה החוט המסולסל והגלים במוחו מכסים את צווארו ומקשים עליו לנשום והנה שוקע מר למפל עמוק לתוך מחשבותיו וכמעט שלא

נותרו בועות אוויר לצאת מפיו והיו ריאותיו מלאות
 מים ולבו קשה במלאכתו להעביר חמצן ודלק לראשו
 ורק האפרכסת משמיעה צלילים של שירת הדגים
 והיה ראשו של מר למפל כלפי מטה ורגליו מפרכסות
 כלפי מעלה והאור שהגיע מהעיניים נמוג לאט-לאט
 והיה מר למפל מוקף בנוזלים הממלאים את רקמות
 גולגולתו וחושך מכל הצדדים והיתה הקונכייה
 שבאפרכסת משמיעה את רחש השקט והיה מוחו של
 מר למפל רגוע ולא נשאלו שאלות ולא ניתנו תשובות
 ולא נוצרו מחלוקות ולא חוללו זרמי חשמל בראשו
 ורק לבו הלם בקצב לא ברור כאילו שאין מטרונום
 בתוך המים או בחדר שמסביב ולא חשב מר למפל
 על דבר והיה הדם בראשו זורם לאט-לאט ללא כל
 מערבולת והנה מעבר לרחש השקט החלה להישמע
 באפרכסת גם מנגינת הדממה והיתה מנגינת הדממה
 משתלבת ברחש השקט והיו שתי המנגינות משתלבות
 זו בזו לכדי דומייה מושלמת שהופרעה רק ברחש
 חיכוך הדם בדפנות הנימים והעורקים שבראש והיה
 מר למפל גולש על פני הגלים האדומים שבכלי הדם
 שבתוך ראשו למקומות מרוחקים ומסוכנים במחשבתו
 המודחקים עד כדי כך שכף רגלן של הכדוריות
 הלבנות לא דרכה בהן מעולם ואפילו פרויד לא העז
 להתקרב אליהם במסעותיו בנפש האדם וכאשר עבר
 מר למפל ליד לווייתן בעל שלושה ראשים כקרברוס
 חסר רגליים קד קידה קלה ומלמל סלחו לי ראשים

כי חטאתי והמשיך בדרכו ופנה שמאלה וראה את
 הנינה והפינטה שלא צלחו להגיע לאמריקה כסנטה
 מריה של קולומבוס שקועות ומנופצות והוא ממשיך
 לצלול מבלי להתערב ומבלי להניד עפעף ומבלי
 שצמחו לו קרומי שחייה בין האצבעות והנה הצטרפה
 מנגינה נוספת לקונכייה והיתה זו מנגינת ההס והיו
 שלוש המנגינות שמשמיעה הקונכייה שבאפרכסת
 בלתי נשמעות בעליל ומהדהדות בו זמנית והיה ראשו
 של מר למפל שקט והיה הדם עומד לאטו בתוך כלי
 הדם בראשו ולא נוצרו מערבולות ולא עוררו שלוש
 המנגינות השקטות גלים או הדים במחשבותיו ואף
 מחשבה אחת לא התגבשה והיו התאים האדומים
 רוויי נחת וסומק מחוסר הזרימה ומהד מנגינות
 הדממה ומרחשי השקט וההס ומר למפל ניסה לחשוב
 על משהו ולא הצליח והיה הדם מחפש נושאים
 לחשיבה והנה הרחק־הרחק בלב ראה מר למפל בעיניו
 העצומות ילד או נכון יותר נער לבוש בחולצת פסים
 כי כנראה היה יורד ים בעצמו או לכל הפחות אח קטן
 ושאל אותו הנער במבטא דייגים בריטי Dr Lampel I
 presume ומר למפל ענה כי אכן הוא מר למפל ושאיש
 זולתו לא רצה את התפקיד אך אינו דוקטור ומי אתה?
 שאל את הנער והנער ענה שהוא השוליה של פיטר
 גריימס שלא חזר אל החוף ושרוצה הוא להציל את
 מר למפל ולשמור עליו כפי שלא שמרו עליו מעולם
 ולהוציאו ממחשבותיו ולהשיבו לערנותו שכן למפל

הוא הראשון שטרח לצאת בחיפושים אחריו בעוד כל האחרים היו עסוקים בהאשמות כלפי גריימס ומרוב שעסקו באופיו החריג של גריימס ובזרותו ובבוטות שבה מוותר גריימס על היותו ככל תושבי כפר הדייגים שכחו לחשוב עליו היינו על השוליה ואולי אף השתמשו במותו כאייל ברזל לניגוח בטנו של פיטר גריימס ומר למפל אמר לו כי אינו יודע ואינו חושב אך אינו מבין איך יוכל נער טבוע ומת לסייע לו והנער הביט בו בעיניו העצומות ואמר שאלו הם פני הדברים בצד הזה של הקיום ושיסמוך עליו שכן ממילא אין לו ברירה ותפס השוליה את מר למפל ברגלו והתחיל לגרור אותו כנגד זרם הדם והיה מר למפל נחבט בראשו מהכולסטרול שדבק בכלי הדם שבראשו והיו בראשו של מר למפל תווים רבים ואפילו חמשות ופה ושם אף מורדנטים נשכנים והיו חולפים על פני הלווייתן בעל שלושת הראשים לא לפני שהנער עם חולצת הפסים סימן לראשו השמאלי של הלווייתן בעל שלושת הראשים כי מר למפל נמצא עכשיו בחסותו ושהוא מחזיר את מר למפל למקומו בעולם החיים ומר למפל שהיה מעורפל ראה מפרשית עם מפרש זהב וניסה לשאול את הנער מה באמת קרה לו בהפלגה האחרונה עם גריימס והאם פגע בו פיטר גריימס והנער חיך ואמר שכעת אין לדבר כל משמעות ושהוא בסך הכל קול מתמשך על דף תווים ולא יותר מכך ושמודה הוא למר למפל ששלח את

הלווייתן לחקור על אודותיו והמשיכו לצאת לאטם
מכל המקומות האפלים בראשו של מר למפל היכן
שענני עשן ממקטרתו צבעו את הדפנות באפור ובירוק
והיה הנער אוחז את מר למפל ברגל ומושך אותו
כרופא המוציא תינוק עקשן בניתוח קיסרי.